

MUMBAI
carpet cleaning

carpet / upholstery / dry & steam cleaning

hotline: 1300 761 909

4 rooms from \$59

Ramesh Anthony 0418 599 999

உதயம் Uthayam

MARCH 2008

FREE

Austral Asian Voice

Ph/Fax: +61(03) 9561 0242 10,000 copies distributed in Australia
P.O. Box 3170, Wheelers Hill, Vic 3150, Australia
web: www.uthayam.net / email: uthayam@optusnet.com.au

► 22 Carat Solid Gold Jewellery
► Citizen Watches
► Jewellery repaired while you wait.

ATHYS JEWELLERS
The people you can trust
Shop 4, 31 Pultney Road, Dandenong 3175
Tel: 9791 4802 Fax: 9791 6802
Closed on Mondays

New dawn for Pakistan

Page 7

Sri Lanka returns to war

Page 5

Bricklane a soul journey

Page 11

Facing the hard knocks of learning

UNIVERSITY STUDENTS, including many South Asians, are roughing it out with their friends due to a lack of affordable and suitable housing, according to representatives of student associations

They say some Monash University students are sleeping on classmates' floors and couches.

Clayton and surrounding suburbs are experiencing the lowest rental vacancy rates in 40 years, and rent for houses and flats has gone up 20 per cent, according to official figures.

There was immense pressure on students with fixed incomes to find suitable housing, especially near Monash University.

St Vincent de Paul spokesman Gavin Dufty told a local newspaper that students were continually asking for emergency relief to cope with rising rental costs in Melbourne's university areas.

"We've noticed over the last couple of years a significant increase in overcrowding and inappropriate accommodation options for students," Mr Dufty said.

Beyond the word sorry

Coming to terms with our nation's past through a treaty among Australians

UTHAYAM STAFF REPORTER

AUSTRALIA WAS settled upon on the erroneous assumption that it was *terra nullius* or unoccupied land.

At the time of settlement this land was in fact inhabited by over 300,000 people of Aborigine and Torres Island Origin. Following settlement many indigenous people were killed including the entire Tasmanian population. Others fell prey to

European diseases. The introduction of feral domestic animals lead to the destruction of habitats. The cumulative effect has been the reduction in the numbers of aboriginal people.

This early non-recognition of the indigenous people of this land has resulted in a number of outrageous wrongs, the issue of the stolen generation being just one.

It has also resulted in one sided

development. The need for reconciliation, inclusion and parallel development is clearly apparent in the widening gap in living standards between indigenous and non indigenous Australians.

We as more recently arrived migrants reap the benefits of this exploitation and alienation of the first people of this land, which sadly continues to date.

Many Australians have called for reconciliation in the form of a negotiated

treaty to right these wrongs, particularly to address the dispossession of land. The absence of a treaty the Aboriginal Treaty Committee states leads many aborigines to conclude that their resistance is not yet over. They also submit that the absence of a treaty does not help Australians of European descent as their ownership of this land continues to be defined in terms of force. Successive Parliament's have resisted this call.

Continued on page 2

Under One Roof

- Chinese kitchen
- Malaysian kitchen
- North Indian kitchen
- South Indian/Sri Lankan (vegetarian)

OPEN 7 DAYS FOR LUNCH AND DINNER

Hopper Night: 6-9pm Wednesday and Sunday
North Indian Buffet: 6-9pm Tuesday
With café & Bar Fully Licensed - BYO Wine Only
213-215 Blackburn Rd, Syndal 3149.
Ph: 9803 9668

TAKE AWAY AVAILABLE

The Graphic Creators 0410 168 964

MANY COMMUNITIES; ONE HUMANITY.

Uthayam honoured for role in crimestopping

BY OUR CORRESPONDENT

Uthayam's consistent contribution to stopping crime was recognized and honoured along with several other media institutions.

With the increase in crime rate the police and other emergency services have partnered with many institutions including the Uthayam to prevent crime.

Uthayam continued to display crimestoppers advertisements and articles to create awareness in the community. At a recent appreciation ceremony Uthayam and several other media institutions were honoured by the

"Crime Stoppers" for their assistance in making the program a success in Victoria.

Those who got the Appreciation Certificates included 'The

Uthayam', 'South Asia Times', 'Indo-Times', Ch. 31 and LEBA. The certificates were awarded by Hon. Bob Cameron, Minister for Police and Emergency Services at

a glittering breakfast and launch of National Crime Stoppers Day on 15th February, 2008.

At a media conference after the breakfast event, Australians were urged to "Put the Finger on Crime" as part of the National Crime Stoppers Day.

The public was asked to "Save this number – 1800 333 000 – to save the day!" by saving the number into their mobile phones.

In the past year, Crime Stoppers in Victoria has received over 37,000 phone calls resulting in 1,062 arrests and 4,458 charges being laid.

Drug, traffic, homicide, fraud and theft related offences were the most commonly reported crimes.

Going beyond the word ...

resisted this call.

On February 13, 2008, the government made a formal apology to the 'stolen generation' 10 years after it was recommended by the Human Rights and Equal Opportunity Commission (HEROEC) in its 1997 landmark report 'Bringing Them Home'. The report identified that from 1920 to 1970, over 50,000 children of aboriginal and Torres straits island origin were forcibly removed from their mothers and placed in camps and missionaries. The apology signifies an acknowledgement of the policies of successive parliaments that provided for the forced removal of children of aborigine and Torres island origins from their families and cultures and also serve to validate their individual experiences.

The Rudd government should be applauded for taking this bold step to make this apology given its predecessors resistance to it. In his speech, the Prime Minister dealt with many of the questions around why an apology was required. He drew attention to the fact that children were forcibly removed as recently as 1970 and that laws of parliament made it possible. He also drew attention to the fact that some present day Members of the House were sitting members of the House during the passage of such legislation. Importantly, he pointed that 'stony silence' does not help the nation move forward as equal partners providing equal opportunities.

The Prime Minister's focus on Parliaments role in the forced removal of children is an apt observation. But is Parliament any different today. Does it for instance attempt to balance the interests of a pluralistic society or continue to favour the interests of persons of European descent on crucial issues. Under the Howard government Parliament had continued to let its policies favoring white over black hold sway and was manifest in its various attempts at whittling down Native Title and aborigine land rights. So what hope does the aboriginal people have when Parliament and the Courts continue to display an

OUR NATION'S PAST

- **Australia's indigenous community has the highest rate of rheumatic fever and rheumatic heart disease in the world.**
- **Up to 80% of indigenous Australian children have hearing problems.**
- **Indigenous people get between 9 and 21% less in public housing benefits.**
- **Life expectancy at birth for an indigenous male is 59.4 compared to 76 years for non-indigenous males. Indigenous women have a life expectancy of 64.8 years compared to 82 for non-indigenous women.**
- **Infant mortality for indigenous Australians 13.0 per 1,000 births compared to 5.2 per 1,000 infants for non-indigenous Australians.**

ambivalent attitude to the rights of the indigenous people of this country.

Up until 1976 Australia, continued to be the only former British colony that refused to recognise native inhabitant's rights to land. In 1976, following recommendations of the Woodward Commission the government passed Aboriginal Land Rights (Northern Territory) Act, legally recognising the Aboriginal system of land ownership for the first time. This Act also sets up a process whereby the aborigine people could win back and manage their lands in the Northern Territory.

Other positive developments were introduced as a result of judicial activism by the courts. In 1992, a challenge was made to the notion that Australia was *terra nullius* when it was discovered in 1788. The High Court in its landmark decision in the *Mabo Case* held that this was an error giving recognition to aboriginal peoples land rights. However, the court also held that government had a right to acquire such lands.

The *Mabo* decision resulted in the *Native Title Act* that provided for a process of claiming and recognising Native Title over lands that could be shown to have been used by the aborigine people. The *Mabo* decision however did not deal with lands that were subject to leases. This was a major shortcoming particularly as a majority of the lands that the aborigine

people could lay claims to were subject to leases that were granted by the then British Colonial office and affected almost 42% of the land in Australia and almost 93% of the land in the Northern Territory.

The issue of lands subject to pastoralist leases was dealt in the *Wik* case in 1996. it was decided in this case that Native Title could co-existed with pastoralist leases, except when the two systems were in conflict, in which case the pastoralists' rights would prevail. The co-existence of Native Title rights with such pastoralist leases meant that thousands of Aboriginal people who were locked off cattle and sheep stations could now have access to sacred, traditional and other places of significance on such lands.

However, this win was short lived as the Howard government caving into conservative leaders and demands by pastoralists extinguished Native Title by passing the *Native Title Amendment Bill*. This Bill not only extinguished Native Title on leased lands but also took away a number of other rights that had been introduced by the *Mabo* decision. Thus, pastoralists were allowed to diversity into areas such as tourism, agriculture, forestry, and aquaculture without having to negotiate with Native Title interests. The Bill also gave recognition to mining leases granted by State and Territory governments contravening Native Title. Further the requirement of 'negotiation' was replaced

with 'consultation' in the case of mining in reserves, national parks and lands subject to pastoral leases. Further, vacant and crown land in cities and towns were exempt from native title claims while States and Territories were allowed to establish their own alternative native title schemes. The Northern Territory Government was the first to make use the gains from this amendment. In 1998 it attempted to push through its own alternative native title scheme which was widely viewed as further weakening the rights and interests of Native Title holders affecting their ability to protect their culture, way of life and gain economic benefits from activities on their land. While this piece of legislation was approved by the former Attorney General it did not get Senate approval.

Given this, the apology by the Rudd government while welcome seems a small step considering the overarching need for a negotiated settlement between Australians of Aborigine and Torres Island origin and Australians of European origins. As pointed by Justices Dean and Gaudron of the High Court "*The acts and events ... (of Aboriginal) dispossession ... constitute the darkest aspect of the history of this nation... The nation as a whole must remain diminished unless and until there is an acknowledgment of, and retreat from, those past injustices.*"

News

SL youth protest

The Tamil Youngsters in Australia took part in a cricket match between Sri Lanka and India to bring the attention of the Australian public to the human rights violation in Sri Lanka against Tamils and the current situation of culture of impunity in Sri Lanka.

About 160 Tamil youngsters traveled 350 k.m at their own expenses to take part in the awareness event along with their Canberra colleagues wearing red T-Shirts showing the Tamil Eelam map along with red eelam flag with the "Where is Humanity?", "Voice of Tamils" messages. They played eastern music to draw the attention of the crowd in the cricket ground.

The Tamil Youngsters say, they are planning to conduct similar awareness events on all the future matches in Australia where Sri Lanka will be taking part.

Sri Lanka recently celebrated its 60th Independence day while Tamils experiencing worst form of Human Rights violations including enforced abductions, disappearances, shelling, bombing, mass arrests, torture, ethnic

cleansing, sexual harassments, destroying properties and extrajudicial killings, a youngster who took part in the event told TNS.

Tamils in Sri Lanka also mourned their 60th oppression on February 4th the day they lost their basic rights and freedom exactly 60 years ago.

Uthayam உதயம் MARCH 2008
 FREE Austral Asian Voice
 Ph/Fax: +61(03) 9561 0242 10,000 copies distributed in Australia
 P.O. Box 3170, Wheelers Hill, Vic 3150, Australia
 web: www.uthayam.net / email: uthayam@optusnet.com.au

Managing Editor
Noel Nadesan

Community News and Literature
Editor
L. Murugapoopathy

Photographer
John Kumar

Legal Consultant
S Raveendran

Advertising and Sales
+61(03) 9561 0242

Email
uthayam@optusnet.com.au

Website
www.uthayam.net

Postal Address
P.O.Box 3170
Wheelers Hill
Vic 3150
Australia

All advertising material should be
sent in by 15th of each month

Melb. High / MacRob & Scholarships.
Join NOW for 2009 Exams.

VCE Tutoring

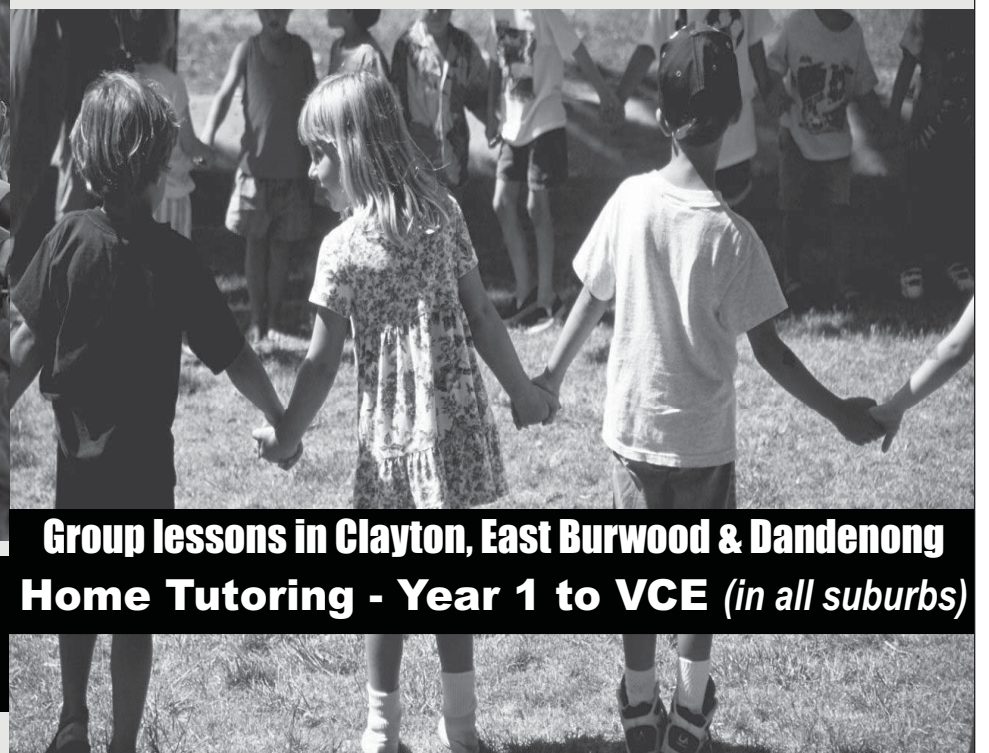
Qualified & experienced
teachers. Reasonable charges.

Year 1 to Year 10

Improve Maths, English & Science

Do challenging work all the time

Group lessons in Clayton, East Burwood & Dandenong
Home Tutoring - Year 1 to VCE (in all suburbs)

www.edxinstitute.com.au
9884 4994 (BH/AH) / 0433 354401

FIJI NEWS IN BRIEF

Transparency International for Mr Chaudhry’s resignation

It is alleged that close to a total of 1.6 million Australian dollars was deposited in five of his personal off shore accounts between September 2000 and December 2003, most of which had been shifted to investment accounts and earned substantial interest. However, after a year the money was transferred back to his account and withdrawn. Speaking to Village News, Chaudhry reiterates that he did not owe any outstanding taxes and will not resign for as long as he has the confidence of his cabinet. Interim Prime Minister, Commodore Voreqe Bainimarama said he will make a statement on the matter. Transparency International Fiji has called for Mr Chaudhry’s resignation. Transparency International Chairman, Hari Pal Singh said in any allegation against such nature any public officer should resign. National Federation Party general secretary, Parmod Rae said the call should be heeded if Mr Chaudhry was hiding something.

Second internet dater arrested for sex assault

Police widen date-site rape inquiry. Waikato police have arrested a second man for allegedly sexually assaulting a woman he met on the internet. Waikato police spokesman Andrew McAlley said a 36-year-old Te Kauwhata farmer allegedly sexually violated a 31-year-old Fijian woman who had come to New Zealand after developing a relationship with the man over the internet. The woman required medical attention at Waikato Hospital after the attack, he said. The man is due to appear in Hamilton District Court this morning, charged with sexual violation.

Fiji announces record visitor number from Australia in 2007

After tallying its visitor arrival numbers for the 2007 calendar year, the Fiji Islands Visitors Bureau has revealed that Australia produced record tourist arrivals numbers, reaching 198, 220 visitors. The bureau also informed that the figure represents a 24% increase on 2006 figures. “Collectively Australia and New Zealand account for more than 55 per cent of Fiji’s visitors overall.”

Military’s role in Fiji to be reviewed

Fiji’s military has conceded that its role in the country should be reviewed. The admission has come from Fiji’s military commander and Interim Prime Minister, Commodore Voreqe Bainimarama when addressing the first meeting of the council set up to produce the proposed People’s Charter. Pacnews quotes a Radio Australia report which says Commodore Bainimarama agrees an early draft on the people’s charter proposal does not include the future role of the military. He says as the current military commander he’s aware of concerns about the island’s coup culture image and adds Fiji must rid itself of this reputation. “For us to able to do this we must be able to address the fundamental problems and issues. This is what the peoples charter proposes and seeks to do we presented now with momentous opportunity Fiji people are now looking to their leaders for direction for answers for hope- this council must manifest a boldness of character.”

Tiger leader’s photographer killed

A pro-LTTE website recently said a personal photographer for LTTE Leader Velupillai Pripaharan had died. The photographer has been promoted to the military rank of Lt. Colonel and the supposedly civilian honour of Mamanithar concurred on him.

Sri Lanka Military Intelligence believe the Tiger had died of injuries sustained either on the LTTE He- roes-Day bombing of an LTTE hideout last November or in the February 6th bombing of Thiru- weiaru, north-west of Iranamadu

Tank. The LTTE initially claimed that only civilians were killed in the attack.

The Sri Lanka Army’s Task Force I has managed to eliminate four LTTE Lt. Colonels within the space of four days. they include the LTTE’s Mannar District ‘Operations Com- mander Lt. Col Jeyakanthan from the LTTE’s elite Charles Anthony regiment.

Another LTTE regional commander Lt. Col Karunaharan along with several others was killed in the Weli Oya area.

TEACH ME 2 DRIVE

Toll Free Call
1800 069 967

Or register at
www.teachme2drive.com.au

For a driving instructor

Serving Melbourne Vicroads Test Centers:
Geelong, Greensborough, Werribee, Sunshine,
Broadmeadows, Carlton, Oakleigh South, Burwood
East, Dandenong, Frankston

ACN 088958 105

உங்கள் பணம் அனுப்பும் சேவைக்கு

Kapruka Pty Ltd

Commercial Bank, the best private bank in Sri Lanka, and the Sampath Bank have appointed Kapruka as their Australian agent

» Now we can credit **Peoples Bank, HNB, Seylan, Sampath and Commercial Bank** accounts directly.

Up to \$1000 we charge only \$10

» Peoples Bank will deliver a cheque by courier within 2 days anywhere in Sri Lanka.

» Cash delivered anywhere in Sri Lanka, except North and East by Seylan Bank

Kapruka Pty Ltd

www.kapruka.biz

Email: kapruka@techno.net.au /kapruka@hotmail or kapruka@bigpond.com

Ph: (03) 9544 5060 Kosala 0418 556 407

Gyan 0400 306 434

எமது வியாபார நிலையம் புதிய இடத்திற்கு மாறியுள்ளது
Head office: 1/1324 Centre Road, Clayton South, Vic 3168, Melway ref: 79 B3
(opposite Coles, parking available at Frank Avenue)

KUMAR’S PHOTOGRAPHY

Abn: 19 918 193 015

*Over twenty years photography experience
Weddings, Engagements, Birthdays, Christenings, Funerals*

Free Digital Photos

With every Professional Photography Contract
**conditions apply

For Bookings and Enquiries Contact:

John Kumar

Phone: 041 245 3321

Sri Lanka's return to war: limiting the damage

Asia Report from International crisis group

EXECUTIVE SUMMARY AND RECOMMENDATIONS

Sri Lanka is in civil war again, and there are no prospects of a peace process resuming soon. On 2 January 2008, the government announced its withdrawal from a ceasefire agreement with the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). This formalised a return to conflict that has been underway since 2006 but also presaged worse to come. The humanitarian crisis is deepening, abuses of human rights by both sides are increasing, and those calling for peace are being silenced. There is no present chance of a new ceasefire or negotiations since the government, despite pro forma statements in favour of a political solution, is dependent on hardliners and appears intent on a military decision. International actors must concentrate for now on damage limitation: protecting civilians from the war's worst effects and supporting those working to preserve Sri Lanka's democratic institutions. In addition to heavy fighting in the north, the first weeks of 2008 have seen the assassinations of a government minister and a Tamil opposition member of parliament, multiple bombings in Colombo, a wave of deadly attacks on civilians in the majority Sinhalese south, and widespread disappearances and killings of non-combatants in the north and east. More than 5,000 combatants and civilians are estimated to have been killed over the past two years. At least 140,000 have fled intensified fighting in the north, and more are likely to be forced out if the military continues its push into Tiger-controlled territory. If the government's military approach in the east is a precedent for its conduct of the

northern campaign, civilians and their property are at grave risk. Much of the blame for the resumption in violence lies with the LTTE; its ceasefire violations and abuses of the population under its control pushed the government towards war. The Tiger strategy was to shore up internal support by provoking a Sinhala nationalist reaction; it worked, although the insurgents may come to regret their approach. President Mahinda Rajapaksa has also overplayed his hand. Relying on support from Sinhala extremists, he has let them set an agenda that allows only for a military approach. The military and much of the government leadership believe they can defeat or permanently weaken the Tigers by the end of 2008. The LTTE has been badly hurt over the past eighteen months: it has lost the areas it controlled in the Eastern Province; its arms routes have been disrupted; hundreds, perhaps thousands, of its fighters have been killed; and senior commanders are now vulnerable to targeted elimination, either from air force bombs or special forces. But the Tigers remain a formidable fighting force. While the army has been inching forward in the north, they are fighting back from well-defended positions. Even assuming the Tigers can be defeated militarily, it remains unclear how the government would pacify and control the large Tamil-speaking areas in the north that have been under LTTE domination for a decade or more. The government argues its military campaign will clear the way for a political solution. Vowing to "eradicate terrorism", it says it aims to destroy the

Tigers or force them to disarm and enter democratic politics and negotiations alongside other Tamil and Muslim parties. But after promising for more than a year to undertake substantial constitutional reforms once the All-Party Representative Committee (APRC) recommended them, it now proposes only to "fully implement" the constitution's long-existing Thirteenth Amendment. The limited devolved powers for the north and east that this would represent are unlikely even in the best case to be sufficient to win over many Tamils or Muslims, though they could be a useful start if implemented sincerely. Since President Rajapaksa has chosen to depend on strongly Sinhala nationalist parties for his government's survival, however, this seems unlikely. Meanwhile, ethnic divisions are deepening. The humanitarian costs of the war are concentrated in Tamil-speaking areas. In Colombo, security forces have conducted large, often indiscriminate arrests of Tamils under emergency regulations. But Muslims are under pressure from both the Tamil Makkal Viduthalai Puligal (TMVP), a paramilitary group which broke from the

operates with the government's blessing, and government-sponsored land and administrative changes. The much touted "liberation" of the Eastern Province has failed to bring development or democracy; instead it has been characterised by military rule and rising ethnic tensions. The government will lose an opportunity to set up a democratic alternative to the LTTE in the east if it fails to rein in the TMVP ahead of a series of elections scheduled to begin in March 2008. The human rights and governance crisis continues unabated, with paralysis of the institutions empowered to investigate and prosecute, and consequent impunity for abusers. The many ad hoc commissions of inquiry of the past two years have accomplished nothing, while disappearances and political killings continue, especially in Jaffna and other parts of the north. Both the Tigers and the TMVP continue to recruit and make use of child soldiers, despite repeated pledges to UN agencies and others not to. The current conflict is worse than what preceded the 2002 ceasefire. The government's counter-insurgency campaign is more brutal

and indiscriminate, the terror and criminal activities of its Tamil proxy forces more extensive and blatant, and the role of chauvinistic Sinhala ideologues in government more pronounced. The suspected involvement of pro-government forces in the assassinations of Tamil politicians is particularly disturbing. The Tigers have fully militarised life in areas under their control and returned to brutal attacks on Sinhalese civilians, intent on provoking even worse retaliation. As unpromising as present circumstances are, the government should be alert to any opportunities that arise to promote a new peace process. Meanwhile, the international community needs to use its limited leverage for the time being to prevent further deterioration, while developing strategies to strengthen the moderate, non-violent forces still committed to a peaceful and just settlement and to build the middle ground – significantly beyond the unitary state but far short of a separate Tamil state – that will be necessary if a lasting political solution is to gain traction once political conditions are better. This will require pressing the Tigers and their supporters to abandon

Turn to page 6

A.V. MURUGIAH F.C.A.
Chartered Accountant & Tax Agent

Aaran Murray & Co

and

L.V. Taxation Services

Specialising in Small Business Taxation, Accounting, Auditing & Financial Planning

22 Hazelwood Road,
Morwell, Vic 3840.
Phone: (03) 5134 2711
Fax: (03) 5133 8223

25 Van Der Haar Ave.,
Berwick, Vic 3806.
Phone / Fax:
(03) 9796 1615

Digital technology on Video filming & photography
For wedding parties & stage Programmes
Video to VCD DVD, NTSC >< PAL at

SAIRAM STUDIO

வீடியோ - புகைப்படப்பிடிப்புகளும், வீடியோ எடிட்டிங்குகளும் கற்றுத்தரப்படும்.
also Manavarai, Bridal makeup & dressing, Passport photos,
Hire of chairs, Video projectors, free advice for Catering. etc.

- We're FREE to do your Functions -

For further details.

Tharma : (03) 9512 8257 or 0421 134 067
(over 25 years of experience)

Sri Lanka's return to war ..

terrorism and separatism, while simultaneously encouraging a new consensus in the south in support of constitutional and state reforms.

RECOMMENDATIONS

To the Government of Sri Lanka:

1. Meet basic humanitarian needs and protect civilians from the effects of war by:
  - (a) conducting all military operations in strict accordance with international law;
  - (b) guaranteeing full and prompt access for UN agencies and humanitarian organisations, with adequate medical supplies, to LTTE-controlled areas; and
  - (c) defending UN agencies and international humanitarian organisations against unfounded allegations by hardline politicians and parties and guaranteeing the safety of all humanitarian workers, Sri Lankan and foreign.
2. Take all necessary steps to protect the fundamental human rights of all citizens, including:
  - (a) conducting anti-terrorist operations in accordance with both domestic constitutional guarantees and international human rights and humanitarian law;
  - (b) investigating fully all allegations of disappearances and killings carried out by state forces or militant groups aligned with the state and prosecuting when credible evidence is available;
  - (c) passing through parliament a witness protection law that takes into account suggestions from civil society organisations and the International Independent Group of Eminent Persons (IIGEP);
  - (d) accepting the proposed UN High Commissioner for Human Rights (UNHCHR) office in Sri Lanka with adequate powers to monitor and report on human rights violations throughout the country; and
  - (e) guaranteeing the protection of media personnel and investigating fully recent attacks on journalists.
3. Develop the Eastern Province equitably, transparently, inclusively and effectively by:
  - (a) delaying local and provincial elections until the illegal activities of all armed groups, including the TMVP, are curtailed and adequate security for all political parties is

guaranteed by the police and legitimate security forces;

- (b) ending de facto military rule over large parts of the Eastern Province and ensuring that politicians and civil servants of all ethnicities have a major role in planning and decision making; and
  - (c) guaranteeing full access for UN agencies and humanitarian organisations in the newly cleared areas.
4. Pursue vigorously political reforms that address the legitimate rights and needs of all citizens and ethnic communities in a united and democratic Sri Lanka by:
    - (a) granting the Eastern Provincial Council, once constituted, all allowable powers under the Thirteenth Amendment, including for police, finance, land and education;
    - (b) publicly committing to pursue in the near future more substantial constitutional reforms, including power-sharing at the centre; and
    - (c) requesting the APRC to publish its proposals for constitutional reforms by the Sinhala and Tamil New Year (mid-April 2008), even if full consensus has not been reached.
  - To the President:
    5. Establish immediately the Constitutional Council and request it to nominate new members to all independent commissions.
  - To all Political Parties:
    6. Monitor closely implementation of the Thirteenth Amendment, work to ensure that maximum powers are granted to the Eastern Provincial Council once it is established after free and fair elections, and press the government to keep constitutional reform high on the agenda.
  - To the Constituent Parties of the All-Party Representative Committee (APRC):

7. Submit final proposals for constitutional reforms, including power sharing, by mid-April 2008, if necessary with majority and minority reports.

To the United National Party:

8. State publicly willingness to support in parliament reasonable devolution and power-sharing proposals that go beyond the limits of the unitary state, once these are submitted by the APRC.

To the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE):

9. Cease all attacks on civilians, suicide bombings, forced recruitment and repression of media freedom and political dissent and respect fully international human rights and humanitarian law.
10. Abandon publicly the demand for an independent Tamil state (Eelam) and announce willingness to negotiate within the framework of a united Sri Lanka.

To the International Community, in particular Japan, Norway, the EU, the U.S., India, Australia, South Korea and Other Asian States, as well as the United Nations:

11. Recognise that the 2002 peace process having now run its course:
  - (a) the Co-Chairs of the Tokyo Donors Conference (Norway, Japan, the U.S. and the EU) no longer have, as such, a clear peacemaking role; and
  - (b) there needs to be deepened cooperation between India, the EU and the U.S., with the goal of eventually developing a more politically powerful contact group.
12. Strengthen efforts to convince the government to accept a fully staffed UNHCHR office, able to monitor and report on rights violations throughout the country.

13. Continue support for constitutional power-sharing reform to address legitimate minority grievances, monitor Thirteenth Amendment implementation and urge the APRC to submit its proposals by mid-April 2008.

14. Strengthen efforts to close down the LTTE's global financing and supply networks.

15. Cooperate with UK authorities in gathering evidence for possible prosecution of former TMVP leader Karuna on war crimes and human rights violations charges.

16. Speak out more regularly in defence of UN agencies and international humanitarian organisations and for the safety of all humanitarian workers, Sri Lankan and foreign.

To Donor Governments and International Financial Institutions:

17. Promote respect for the Guiding Principles for Humanitarian and Development Assistance agreed by donors and the Sri Lankan government in 2007 by forming a donor task force to investigate political and conflict dynamics in the Eastern Province and report publicly on the best way to ensure equity, inclusiveness and transparency.

To the United Nations Security Council Working Group on Children and Armed Conflict:

18. Recommend that the Security Council impose targeted sanctions on both the Tigers and the TMVP for continued recruitment and use of child soldiers.

Colombo/Brussels, 20 February 2008

"We never fail to arrange a housing loan. We will arrange a suitable loan through any major banks or lenders with the lowest interest rates. For a quick solution contact our consultant Alex."

New Home Loan
Refinancing
Investment property loan
Bad credit, Bankruptcy (Conditions apply)

Contact:

Alex Gangaa
0403 202 233
vhloans@bigpond.net.au

TANDOORI JUNCTION

29 Railway Parade North
Glen Waverley

Tel: 9802 9814

Fax: 9887 9839

Mobile: 0417 379 224

Lunch: Tue-Fri, 12:00 to 2:30pm
Dinner: Tue-Sun, 6pm onwards

PRIVATE PARTY ROOM

Tandoori Junction is a fully licensed & BYO restaurant, capable of seating up to 80 people in aircondition comfort. We can provide an extensive catering service at a venue of your choice. Alternatively, for a large enough group, the restaurant could be exclusively booked out for your function.

Regional

Pakistan wakes to a new dawn

The relief in Pakistan is palpable. The elections are over. They were not rigged. And the results have been 'normal' enough to raise the hope that the country is feeling its way back to democracy—at last. But is Pakistan's long night coming to an end, or will the elections replace one set of problems with another?

In the euphoria generated by the elections, most Pakistani commentators believe they have woken up to a new dawn. They believe the election results were, above all, a rejection of President Pervez Musharraf and all that he had come to stand for. Almost all of his ministers were defeated. The Pakistan Muslim League (Qaid-e-Azam), which had broken away from the parent party and joined Musharraf before the 2002 elections, was crushed. So was the Muttahida Majlis-e-Amal, the other component of Musharraf's tame parliament. Musharraf has now declared that he would be happy to work with an elected government and play godfather to its formation. But, judging from newspaper comments, very few people in Pakistan think he has any further role left to play. While the PPP has said it can live with him, Nawaz Sharif, whose party virtually swept Punjab, has too deep—and justified—a grudge to settle for anything less

than his exit. Thus, unless the PPP can somehow cobble together a majority without the PML(N), Musharraf will have to go. All that remains therefore is to engineer an honourable exit for Musharraf, and have the new Parliament elect his replacement. In India, we too feel it every time a general election brings a new government to power. But just as our problems get prolonged, Pakistan's too aren't likely to end soon. In fact, some of them may only be sprouting up.

The first issue is 'who will form the new government'. In theory, the PPP, with 87 seats, can cobble together a majority if it teams up with the Muttahida Qaumi Movement and manages to bring all but a very few of the independents and 'others' into the government. But such a coalition would be extremely fragile because it would give too many people and entities the power to blackmail it. This would hardly provide the kind of government that Pakistan needs to meet the challenge posed by the jihadis and retain the loyalty of the army as it fights them.

The only coalition that can give Pakistan a stable government with the capacity to face these challenges is one between the PPP and the PML(N). Benazir Bhutto's

death has dissipated some of the personal animosity that would have made such an alliance difficult. But it won't still be easy for them to resolve the issues of leadership and division of portfolios. The second problem could be the stability of the PPP itself. Asif Ali Zardari is not the most popular of men in Pakistan. In fact, it is difficult to think of someone who is more disliked and distrusted. Benazir's son is too young to figure as an alternative. So, why should PPP leaders who kept the party going through its eight years in the wilderness hand the mantle over tamely to either of them? Parallels with the Nehru-Gandhi family are misleading: none of Pandit Nehru's descendants earned the sobriquet of 'Mr Ten per cent'.

Third, if Musharraf is forced out and a new president is elected, how will the resulting, wholly civilian, establishment secure the obedience, not to mention loyalty, of the army? The army has ruled the country—directly or indirectly—for most of the past 52 years. Only the hopelessly naive can expect it to get off the throne and meekly start accepting orders from whoever is sitting upon it.

This is not an abstract question about where power resides in a democratic state.

Pakistan is involved in two wars that threaten its very existence. The first is its unwilling involvement in the war against the Taliban. The second is the increasingly violent and brutal civil war against its own pro-Taliban mullahs and their flocks of jihadis. No matter how democratic the government in Islamabad is, it will need the full cooperation of the army to conduct these wars. But it is an open secret that the army regards a prolongation of the war against the Taliban as a supremely dangerous threat to itself because of the conflict of loyalties it is generating within its Pathan soldiers and officers and the resulting tensions between them and the Punjabi component. It is difficult to see how a civilian government will be able to order it to act indefinitely against its own interest. Pakistan's future viability, no less, will depend upon both maintaining a stable political coalition in Islamabad and a harmonious relationship between the army and the civil establishment. A civilian president may be able to do the former better, but only Musharraf can do the latter. Champions of democracy and civil rights in Pakistan would therefore do well to tone down their anti-Musharraf rhetoric and realise that far from being redundant, he may well be their best bet for ensuring stability in the future.

» Courtesy: OUTLOOK

THE COMPLETE DESIGN / RENOVATION SERVICE

HOME EXTENSIONS & RENOVATIONS
- ARCHITECTURAL, PLANS, PERMIT
& CONSTRUCTION

complete service including

NEW KITCHENS - BATHROOMS
INTERIOR DESIGN & DECOR
LANDSCAPING

Joe Sinnathamby
CHARTERED DESIGNER

Ph 0413 377 713
(AH) 03 9873 3681

FAMILY MEDICAL PRACTICE

Dr. Shiamala Nadesan
(MBBS, FRACGP)

Dr. Jabeen Syeda
(MBBS, FRACGP)

Dr. Gurusamy Langainarayanan
(VR, GP)

84 Springvale Road
Springvale 3171
Victoria

Ph: (03) 9540 3666
Fax: (03) 9540 3403

Glass of wine passport to health

By Dr Harold Gunatillake FRCS. FACS. FIACS delves deep into the bubbly and find it a great source of health

Drinking a small quantity of alcohol daily, especially the wines, may be associated with an increase in life expectancy in middle-aged men.

In the Copenhagen studies, it was revealed that the French lived a long life by enjoying a glass or two of red wine daily with their meals. Drinking water after meals is less common among the French, and the theory that one should drink six glasses of water daily does not stand to reason as far as the French are concerned.

Although the Americans and French have similar high fat diets, the French have a much lower incidence of cardiovascular disease. Speculation was that this is due to the protective effects of wine consumption, since French drink much more wine than water, and may be there are other explanations, too.

A new study by original "French Paradox" researcher Serge Renaud has said that there is more evidence that moderate wine consumption is associated with a significant reduction in all cause mortality, cardiovascular disease and cancer among men. The findings (Epidemiology, March, 1998) were based on a large cohort studies (cohort studies are epidemiological studies that use individuals having a statistical element in common, such as race, gender, age, etc., as opposed to a random selection of individuals. As such, the results cannot always be projected to the population as a whole.) of middle aged men in eastern France.

Dutch researchers, reporting on March 1, 2007, at The American Heart Association's 47th Annual Conference on Cardiovascular Disease and Prevention, found that consuming a glass or two of wine per day traced for more than 40 years was associated with a lower rate of cardiovascular death and of death from all causes, and a nearly four year increase in lifespan.

Does any alcohol benefits health? Mild to moderate consumption of any form of alcohol daily, will benefit as an all-rounder, relaxing the brain, lowering tension, stress, helping sleep, increasing the good cholesterol, and moreover an adjuvant for socialising. The added advantages of wine are that it is more protective than beer or heavy liquor according to the Annals of Internal Medicine (Vol: 133,pg.411-419). Red wines are singled out compared to the

whites, because of the combination of alcohol and certain materials contained in the grape skin: polyphenol compounds, flavonoids, and nonflavonoids. These appear to act as antioxidants and also contains the property of dilating blood vessels, resulting in lowering the blood pressure. Proanthocyanide is a specific antioxidant present in red wine.

Health

benefits of red wine Red wine relaxes and dilates the blood vessels like Omega 3 oils, and helps improve cardiovascular condition, make healthy arteries, and benefits by lowering percentage of heart attacks among regular consumers.

A new study from researchers at the University Hospital of Zurich, Switzerland, found a mechanism for how alcohol favourably affects arterial muscle cells. According to Wilhelm Vetter, M.D., and colleagues, alcohol, when consumed around mealtime, reduces the proliferation of smooth muscle cells within the arteries. Smooth muscle cells growth is a key element in the development of atherosclerosis (hardening of blood vessels), which commonly leads to heart attacks and strokes.

Many studies investigated the benefits of red wine (one drink a day for women and two drinks a day for men) and were found to lower the risk of heart attack for people in middle age by 30-50 percent. It is also suggested that alcohol such as red wine may prevent additional heart attacks if you have already suffered from one. Red wine may help prevent blood clots and reduce the blood vessel damage caused by fat deposits.

Professor Roger Corder, from the William Harvey Research Institute, at Queen Mary, University of London, said: "There is a 19th Century expression: 'A man is only as old as his arteries', which can be taken to mean that those with the healthiest arteries live longer.

Feel for your own radial artery on the outer border of the wrist and roll it under your index finger. Elastic healthy arteries feel resilient and soft, whilst

unhealthy vessels feel thick and resistant.

Heart is deprived of its oxygen reaching through the blood circulation when the arteries get thickened and get blocked up with clots. In 1786, the English Doctor Herbeden noted that wine relieved pains of patients suffering from heart pain (angina)

In 1970, researches were initiated by Doctor Arthur Klatsky, cardiologist at the "Kaiser Permanente", hospital center in Oakland (California). He initiated a study on over 100 000 people.

The first results were published in 1974, and indicated the fact that

the risk of death from coronary diseases (notable myocardial infarct) was lower for moderate consumers (1 to 3 glasses of wine a day), than those who did not drink at all.

Doctor Rimm of the School of Public Health of Harvard-Cambridge- Massachusetts calculated that the risk of heart disease was reduced from 25 to 45% for people drinking 1 or 2 glasses of wine a day.

Wine and Cancer

Laboratory mice genetically inclined to develop cancer from food containing solid red wine extracts. A team of researchers did California this research, from the University of Davis -.

The result was that it took much longer than normal for those mice to develop cancer and their life expectation increased by 40% in comparison with that of mice normally fed.

Researchers attribute this result to the presence in red wine of polyphenols, in particular catechin (present in tea) and to their anti-oxidising properties, as mentioned previously.

Resveratrol - anti Cancer agent A recent article in the New York Times said that it seems that resveratrol, present in the skin of grapes, inhibits the action of agents favouring cancer.

Researchers have pointed out that this chemical is converted in the body to a known anti-cancer agent that can selectively target and destroy cancer cells.

Resveratrol is manufactured in grape wines as a defensive molecule against fungus in grapes and other crops, and is found at higher levels in those which have not been treated with man made fungicides. It has a molecular structure similar to that of diethylstilbestrol, a synthetic oestrogen. This prompted Barry D.Gehn, Larry Jameson, M.D. and colleagues at North-western to investigate whether resveratrol might have pharmacological properties similar to those of oestradiol, the major natural human oestrogen.

As reported in the Dec. 9 issue of the Proceedings of the National Academy of Sciences, the group's laboratory studies showed that resveratrol is oestrogenic.

Resveratrol against breast cancer The researchers also found that resveratrol could replace oestradiol in supporting the proliferation of certain breast cancer cells that require oestrogen for growth. Taking a glass of red wine daily may benefit those victims of breast cancer on long-term anti-oestrogenic medication. Statistics also show an increase in breast cancer in women who drink alcohol. This is not a significant finding. However, women who suffer from breast cancer and has a history should consult her family physician before embarking on a regime of drinking wine regularly.

The oestrogenic properties of resveratrol may play a role in the beneficial cardiovascular effects of red wine and the so-called "French paradox," Gehm said. Oestrogen is known to provide some protection against heart disease, and red wine also appears to. Their specific effects are similar, most notably, increasing high-density lipoprotein (HDL), the "good cholesterol." This effect of red wine may be mediated by resveratrol.

It appears that resveratrol seems to reduce the incidence of strokes and decrease the negative effects a stroke may produce in the brain. Some evidence even suggests that red wine may have a protective effect on the gall bladder.

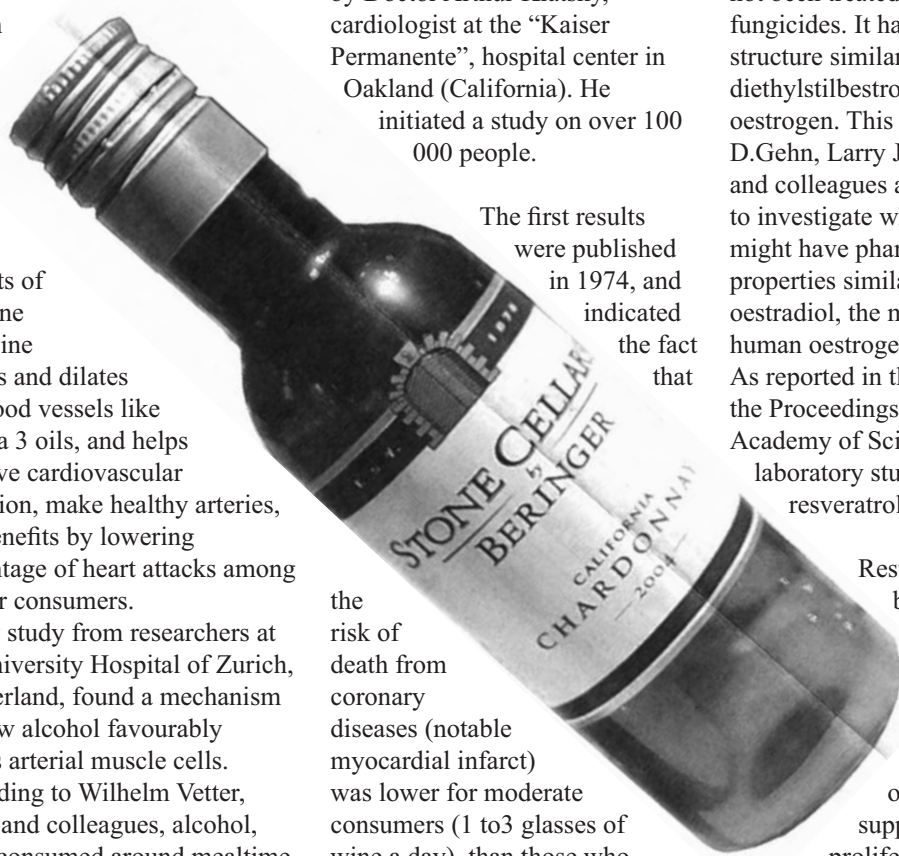
Resveratrol for longevity Researchers have known for years that cutting calories can prolong life in everything from yeast cells to mammals. One of the molecules in resveratrol, was shown in a study to extend the life span of yeast cells by up to 80 percent. This finding will help researchers to develop a drug that lengthen life and prevent or treat aging-related diseases. Resveratrol is available in powder form in the U.S. Experiments on worms and flies given small doses of resveratrol were yielding "encouraging" results. Similar trials are being planned on mice.

Women Wine Drinkers have fewer Kidney Stones A new study from Harvard University researcher Gary Curhan and colleagues, using more than 81,000 women participants drawn from the Nurses' Health Study, found that there was a reduction in risk up to 59% among the wine drinkers, compared to other beverages, including coffee, tea, fruit juices and milk. Curhan and colleagues reported similar results for men and kidney stones in 1996. Wine consumption was associated with highest risk reduction- 39%.

Moderate drinking cut women's risk of Diabetes New research suggests that drinking moderate amounts of alcohol may help prevent healthy postmenopausal women from developing diabetes, as heart disease. According to the report from Reuters Health, New York, women who consumed one or two drinks a day were better able to respond to insulin, a hormone that helps cells use sugar for energy.

Should I start drinking more red wine now? The answer is No. Studies have shown that alcohol drinking may increase triglycerides (fat is transported through blood vessels and stored in the body as triglycerides). These fats prevent the protective action of good cholesterol removing the bad cholesterol from the blood stream. Alcohol also adds unnecessary calories creating weight problems and further damaging the liver. So remember that prolonged excessive alcohol consumption is detrimental to one's health.

Only the rich can enjoy a glass of red wine in Sri Lanka, and live longer, whilst the poor are deprived due to the exorbitant prices. We could enjoy true democratic socialistic freedom, when every Sri Lankan, rich or poor, can afford a daily glass of red wine.

She calls herself twice-born. Her perception of every change as a challenge transformed her from an England-returned, anglicised, convent-educated miss in Amritsar to a theatre director crafting a new folk plus urban stylistics in mother tongue Punjabi. “To get into theatre was in itself a somersault for me. Doing Punjabi theatre was to do cartwheels.”

Establishing serious theatre in the language of “truck drivers, clowns and dhabawalas” to winning national and international acclaim took over two decades. When she founded her Company Theatre in Chandigarh (1984), Punjabi was still disdained by the elitist class of Sikhs and the Hindus had opted for Hindi. Neelam Mansingh Chowdhry used her circular journey from her home town to the big metros and back again to become one of the finest theatre directors in contemporary India. Memorable productions include “Kitchen Katha”, “An Unposted Love Letter” and “Nagamandala”. Just when critics noted repetition and creative exhaustion, Neelam came up with an eerily haunting “The Suit” (2007). A

Nothing in her background guided her career choice. Her reformist forefathers conducted the first widow remarriage in Punjab. Her progressive, science-inclined family was headed by a liberal doctor-father. Hopeless at physics and maths (“I still can’t figure out how a plus b equals c”) young Neelam read, painted and dreamt of becoming a nun. Finding herself at sea in the premedical course, she opted for history and psychology. A pulse quickened when she studied art history.

Neelam’s hand went up in class when thespian Balwant Gargi asked if anyone wanted to act in a Genet play. “I opened the script and got a new life,” she says. Around that time the legendary theatre director Ebrahim Alkazi brought “Othello” and “Jasma Odan” from the National School of Drama (NSD) to Amritsar. As a backstage volunteer, the small-town girl saw for the first time backslapping informality between the sexes. In her milieu, girls ended up as homemakers and mothers. Words like individual satisfaction and self identity were unknown. An unusual, even frightening, step for a girl from an artistically decontextualised background took Neelam to NSD.

The course was complex, traumatising. Ignorance of Hindi meant being stuck with peripheral roles. She began to learn by observation, if not by participation. Frail Alkazi seemed a Colossus. “I wanted to enter his mind. He was a master of crowd scenes, compositions, design,

structure”. “Razia Sultan”, “Look Back in Anger”, “Tughlaq” were all heady stuff.

Just when critics noted repetition and creative exhaustion, Neelam came up with an eerily haunting “The Suit” (2007). A scene from the play.

At NSD, she understood that theatre was not just performance, but paring and examining layers of traditions, innovations, politics, socio-economic structures, histories, cultures, rituals, as well as individual genius, and radical departures from them all. If Shivarama Karanth came to demonstrate and teach Yakshagana techniques, it also

Neelam Mansingh crafts a new folk plus urban stylistics in mother tongue Punjabi.

meant learning about North Kanara political history. Performance emerged out of these diverse currents and subcultures. A Kabuki course at NSD also meant exposure to a range of subjects from the Japanese tea ceremony to Akira Kurosawa’s films.

The urge to get away from her small-town home influenced Neelam to marry a man from Bombay (Mumbai). The arranged marriage worked well – little conflict, mutual respect, and acceptance of each other’s differences. The city delivered all its promise. NSD seniors Naseeruddin Shah and Om Puri joined Neelam to form Majma. In five years of life, the theatre group inaugurated Prithvi Theatre, did major plays like “Uddhwasth Dharmshala” and Strindberg’s “Miss Julie” with Neelam and Om Puri in the lead. In-house acting, production and direction spelt a creative high.

Bhopal, in its high tide of multi-pronged creative experiments, proved headier than Bombay. Neelam learnt how the arts were allied, interlinked. “I’d make soup for Peter Brooks, Ravi Shankar played in my house, Mallikarjun Mansur sang on the terrace, Swaminathan dropped in for a chat... Everyone discussed every issue on earth, loudly, freely.”

The Bharat Bhavan dream was soon to turn into a dystopian disaster, and Neelam was shattered at having to leave the centre and follow her husband, now transferred to Chandigarh, a town she hated. Karanth advised her: “Work with local actors, local energies, *hamein bhoolke kaam karna*, forget this way of doing things and find your way.”

Despite hostility to her efforts, Neelam cobbled together a group and started working, desultorily at first. Then she discovered that

BY GOWRI RAMNARAYAN
PHOTOGRAPHS: BY SPECIAL ARRANGEMENT

working in a city without history, ritual and reference points meant that she could forge her own history, create any theatre she wanted. The fact that people had teased her in Bhopal, “You’re going to Punjab! You’ll come touring with a Bhangra group!” spurred her on to prove that Punjab had more than Bhangra, virile as it was.

She found the visceral, masculine Ghatka, the martial arts of the big-turbaned, yellow-blue robed Nihangs, descendants of the leading group in the procession of Guru Gobind

Singh’s army. Her first play in Chandigarh, based on Kurosawa’s *Rashomon*, had actors training in this genre. “I faced police inquiry because they thought I was training terrorists.” She continued working in a city of conflicts. Evening curfews meant passing through metal detectors and locked colony gates for afternoon rehearsals.

Without realising it Neelam plunged into a process of exploration that was going to be a political act: of assertion, resistance, recovering lost communitarian values. “I repeated the Bhopal experiment with the rich, living but marginalised traditions of Punjab. I was entering my own mythic world, the cultural, emotional memories of the State. I unlocked what was dormant in my unconscious. Hadn’t I grown up hearing Kabir and Farid in gurdwaras? There’s no caste, gender or creed barrier in the Guru Granth Sahib.”

In “THE SUIT” Neelam uses all her favourite images - water, fire and smoke from the stove, bathing, food in a tiffin box, and lipstick. But they are fitted into a master plan of menacing control.

Using Dadhis, or Sufi balladeers, in producing the Sufi love story “Heer Ranjha”, was to write down the oral text preserved by these Muslim minstrels. She stirred up a hornets’ nest with her choice of lines where Heer openly flouts the authority of her father and forefathers. This was no modern feminist intervention, but from author Waris Shah’s own text, long muffled in popular memory in order to uphold the patriarchal stereotype of feminine meekness. The public furore rose from fear. Neelam learnt the power of the theatre to restore lost

voices.

The 1984 riots intensified the histories of vendetta and alienation. Neelam’s choice of Punjabi for her theatre – she had to learn the language in the process – became a radical political statement against divisive forces. Working with rejected “low brow” folk forms, she created an audience of Sikhs and Hindus sitting together. “If somewhere, somehow they recognised their shared histories and language, I feel it’s a contribution.” Today every new play of Neelam’s Company Theatre has as many people waiting outside to get in as those inside the theatre. However, higher aesthetic standards and widening audiences in no way mean financial security for her theatre.

What makes Neelam’s theatre stand out? Energy? Earthy strength? A no-nonsense attitude towards life? A feeling for fellow humans, for the beauty and fragility of life? There are other directors who share these attributes. Her feeling for literature is obvious, even in the plays which are not based on literary texts. She avoids wordy texts, but brings to her work the echoic quality of fine literature.

At her best, she evokes subtleties, giving glimpses of what is below the surface, framing feelings infelt, indwelling. There are emotions here that both her characters and audiences are wary of touching, seizing, even examining. She does not manipulate responses, but leaves it to viewers to decide just how deep they wish to go into themselves in response.

Ask Neelam if it is worth doing theatre in India and she will sigh: “Sometimes I ask myself this question. Twenty-two years of work and a core group of 20 strong loyal artists and I still don’t make a living out of theatre. No website, office, administrator, manager. It remains a one-woman show. Living in Chandigarh, I’m outside the loop of visibility, funding, publicity.”

COURTESY: THE FRONTLINE

De-merger enables centre to devolve more power

BY RAJIVA WIJESINHA

The All Party Representative Committee (APRC) recently presented interim proposals to provide a solution to the problems in the North and East of the country. The government has accepted these proposals, which were signed by thirteen political parties, making clear that a majority of the democratically elected representatives of the people of this country agree with these proposals. The special characteristic of these proposals is the ability to implement them without looking for any amendment of the constitution.

Clearly a political solution is essential for the prevailing national problem, which began with political questions. A solution should be achieved not through the division of the country but through the devolution of power. By devolution is meant a system that will empower the public to make decisions about matters that affect it closely. But, in facilitating this, we need to pay attention to a prevalent fear, that devolution could lead to a division of the country. The 13th amendment, which was passed twenty years ago, will not rouse such a fear, but earlier it was difficult to assert how effective it was since the LTTE had been against it from the start. However the need to give the LTTE a decisive voice passed with the abrogation of the Ceasefire Agreement that was signed with the LTTE, so now we now have an opportunity to implement the 13th amendment. In that sense the country obtained much greater freedom with regard to moving towards a solution with the abrogation of this Agreement.

In 1987 the 13th amendment to the constitution was passed in accordance with the Indo-Sri Lanka Agreement. It was accepted by all minority parties, including initially the LTTE, though they soon rejected it and fell out with India. Because at that stage the Sri Lankan government got close to the LTTE, even though subsequently the LTTE returned to war against the Sri Lankan government too, the view point was created that a problem which in reality involves a multitude of stakeholders was essentially between the government and the LTTE. So, for a solution to work, it was thought that it had to be acceptable to both the government and the LTTE. This approach was reinforced by the 2002 Ceasefire Agreement, which in effect sidelined the other Tamil political parties, for whom there was no place in the peace process.

A close look at the 13th amendment shows the opportunities for the general public to fulfil their needs through the decentralization of power. The powers available in this regard can extend to most things, though of course there will be particular things under the central government, as is the common situation in any country whatever its system of government. Thus security issues, involving not only defence but also for instance foreign policy, or financial security through monetary policy, or legal security, will not be centralized.

The 13th amendment however had not two sets of powers, but three. Two of these, obviously, were the authority of the central

government and the authority of the provinces. The different provinces should have been able to use these latter powers, but in some cases some confusion was introduced. For instance, with regard to education, that is supposed to be a matter for the provinces. But there is an exception in the form of National Schools. This should have been a minor exception, because at the time the 13th Amendment was introduced there were few National Schools. But because there were no clear guidelines on what exactly a National School was, several central government Education Ministers in turn created National Schools, in their own electoral areas for instance, so that they could interfere with regard to appointments and admissions and so on. So if the government agrees to fully implement the 13th amendment, it should make sure that this sort of mechanism, to increase central interference in what are recognized as areas of provincial authority, is stopped.

Another area where some clarification would help the full implementation of the 13th amendment is that of the concurrent list, subjects where authority belongs both to the central government and to the province. In theory both can exercise powers but, since the central government will be superior to the province, most provinces have done nothing in these areas, for fear that they would be countermanded. So here too the government can make clear, by regulation, that in most if not all these areas, it will leave decisions and necessary regulations to the provinces. It will be easier for the central government to give up power with regard to most areas, because one important reason to fear devolution is no longer relevant. We should remember that a huge problem was created when the 13th amendment was introduced because of the merger of the Northern and the Eastern Provinces. This was done in a very underhand manner. Though the official position was that the President could proclaim such a merger when arms had been surrendered, that was changed, simply through a Gazette notification, to the power to do that when he was satisfied that the process of laying down arms had begun. As you know, J R Jayewardene could proclaim himself satisfied with anything, so he went ahead with the merger even though violence was increasing. In addition, the merger was supposed to be subject to a referendum, to be held within a year, but that referendum was postponed for nearly twenty years. Because of all this maneuvering, the positive benefits to people of devolution were forgotten, and the impression developed that the 13th amendment was all about encouraging the idea of a distinct homeland within Sri Lanka, in two provinces that were given special treatment.

Last year however these two provinces were separated following a court case, and this means that there is much less fear about what devolution means. That also, like the abrogation of the Ceasefire Agreement, has meant that we could look with fresh eyes at the Provincial Council system, which had otherwise been allowed to degenerate.

At the same time, the APRC has indicated

that it will go on with its work, and will discuss whether there is need of further additions to the system. As mentioned earlier, much of this could be done through regulations, or sometimes through legislation that requires a simple majority. In some cases all it will involve is a determination by the Minister not to get involved in areas where Provincial Councils might have better understanding of the realities of the situation. Similarly, where safeguards might be required, as for instance with police powers, which by and large belong to Provinces under the 13th amendment, there are already some restrictions in that amendment, which could easily be clarified so as to ensure that the type of suspicion that prevailed when the system was first introduced in the eighties will not arise. And that is how the APRC can go further if it needs to. Some of the ideas that have already emerged in discussion, and which are in the process of being finalized, may need a two thirds majority of parliament if they are to be implemented. Obtaining that will be difficult for the government, given the general intransigence of oppositions in Sri Lanka. We know that twice the opposition under its present leadership, having indicated that it was willing to support further measures of devolution, opposed them, in one case even burning the draft proposals in parliament on the grounds that they gave too much power to minorities. That is why it is necessary to build up confidence, and show that there need not be problems if power is devolved. If Provincial Councils, or even Province based administrations, especially in the East and the North, function productively, acting on behalf of people through close knowledge without in any way affecting security considerations, the country at large will understand that there will be no massive problems because of devolution of power. It will then be easier, with regard to areas in which further powers are desirable, to seek the two thirds majority required in parliament for change. But, similarly, effective devolution on the basis of current powers may make it clear to many that not much more is needed.

Obviously not everyone is satisfied with the present proposal. However, given that criticisms have been equally harsh from those who think the proposal gives too much away, and those who think it gives too little, it would seem that this moderate approach will be the least contentious and the most productive at this stage. The government after all is not here to satisfy or dissatisfy one side or the other, it needs to provide a practical solution for the betterment of the whole country.

Another criticism was that the proposals are not those of the APRC, but rather those of the President. As mentioned, since all but one of the APRC parties signed the proposals, this criticism does not make sense. Certainly the President did, quite openly, request them to expedite proposals that could be promptly implemented, but it was left open to them also to present more comprehensive proposals at the same time. The APRC membership decided however that the more comprehensive proposals would take longer, and so they worked strenuously over two weeks to produce a

consensus document for immediate action in the interim.

It is then argued that the APRC need not have taken 1.5 years to present such proposals. However, since previously the assumption was that they had to prepare proposals to be later discussed with the LTTE, they could not think of the 13th Amendment as a starting point. With the sustained refusal of the LTTE to negotiate, and the spate of terror that finally prompted abrogation of the CFA, the APRC could think beyond the box in which they had been confined. Thus liberated, they can also go on to other measures as indicated above.

Yet another criticism is that these are not the proposals of all parties, and that the parties involved in discussions are supporters of the government. It is true that many of them are, but this takes no account of the fact that they have widely divergent views on the ethnic question, and it is therefore an achievement that they have reached consensus on so many issues concerning which there were many differences in the past. Of course it is true that the two largest parties in the opposition, the UNP and the JVP, no longer participate, but they were involved initially and have been asked for their views. Certainly you cannot change the name of the group simply because some of the parties have walked out. And given the very different approaches of the two groups that did walk out, it is clear that the current APRC proposals represent a consensus of the centre - which is doubtless what would have emerged had those two parties stayed in and been inclined to try to achieve consensus.

Of course it is true that the TNA was not involved, but that was because their approach was similar to that of the LTTE, with whom it was assumed any APRC proposal would need to be discussed. There was thus no point in engaging in the same discussion twice. Later, as LTTE intransigence became clear, the TNA were asked for their views, but they have not cooperated because they are basically in thrall to the LTTE. Certainly when we have tried to interest them in discussions on other aspects of constitutional reform, for instance reinforcing the power of the provinces at the centre through a second chamber, they have reiterated that the devolution question needed to be settled in terms of LTTE dogma before anything further could be discussed.

We cannot, as said above, forget the role of the LTTE in ensuring that the 13th Amendment could not be properly implemented, in particular in Provinces where minorities are dominant, for which it was mainly intended. Though people claim the 13th Amendment has been unsuccessful, as you know the first and only Provincial Council for the North and East took office in the midst of a war, a war fought by the LTTE against the Indian army which was acting at the behest of the Sri Lankan President. Then a

Turn to page 14

Bricklane: a journey of a soul

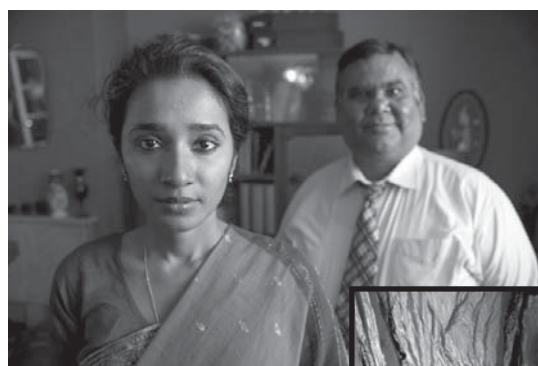
A poetic adaptation of Monica Ali's award winning book, *BRICK LANE* tells the powerful story of one woman's journey from childhood in Bangladesh to East London – through a marriage, a family and finally to herself.

At the tender age of seventeen, Nazneen's life is turned upside down. After an arranged marriage to an older man, she exchanges her Bangladeshi village home for a block of flats in London's East End. In this new world, pining for

her home and her sister, she struggles to make sense of her existence – and to do her duty to her husband. A man of inflated ideas (and stomach), he sorely tests her compliance.

Told from birth that she must not fight her fate, Nazneen submits, devoting her life to raising her family and slapping down her demons of discontent. Until the day that Karim, a hot-headed local man, bursts into her life.

Against a background of escalating racial tension, they embark on an

affair that finally forces Nazneen to take control of her life. Set in multicultural Britain, *Brick Lane* is a truly contemporary story of love,

cultural difference, and ultimately, the strength of the human spirit. *Brick Lane* will be released 20 March 2008 in Australia.

Tickets up for grab

Win two tickets to *Bricklane* by writing a letter to the editor about what you think of the 13th Amendment being introduced as a solution to Sri Lanka's ethnic issue. Limit the number of words to 300. You can mail or email your letter. Uthayam P.O. Box 3170 Wheelers Hill Vic 3150
Email: uthayam@optusnet.com.au

Matrimonial

Wanted bridegroom for a sri lankan born girl who is in mid 20's holding secure job in health sector. For further details please contact
uthayam.
Ref 1M08
PO box 3170
Wheelers Hill
Vic 3150

GROCERY SHOP FOR SALE

South eastern suburb
Good business spot

Walking distance to Railway station/Bus stop

Good takings
More than 12 years old

Welcome only genuine buyer Low rent Long lease

Call **0401 151 762.**

Darshi Travels

TOUR PACKAGE

Contact Darshi: **0405 380 318**

The deluxe package includes:

- » Deluxe A/C room in Cochin with breakfast
- » Deluxe Non A/C room in Munnar with breakfast
- » Deluxe Non A/C room in Thekkady with breakfast
- » A/C five bedroom houseboat in Kumarakom with all the meals (A/C) will be switched on around 8.30pm to 7.30am, since windows are opened for sight seeing.
- » Deluxe A/C room in Trichy, Velangani, Pondichiri, Chennai
- » All transfers and sight seeing as per the itinerary in an A/C bus
- » All taxes, toll, parking, drivers's night halt, etc

Tour package include domestic and international air fare
(March 2008 special limited place, only 15 days)

Melbourne to Goa/Bangalore »»»» Bangalore/Goa to Kerala by air »»»»»» Kerala to Chennai by air
Chennai to Velangani by Luxury A/C air bus via Trichy... (Malaykotae Temple) »»»» Tanjore »»»» Velangani
Velangani to Chennai by luxury air bus via »»»» Sithamparam »»»» Thirunallar »»»» Pondichiri
Pondichiri »»»» Chennai »»»»»» Melbourne

Total price including local and international = \$3780

kula_nada@yahoo.com.au

amma

Australian Tour April 4-16

Melbourne ~ Brisbane ~ Gold Coast ~ Sydney

"The sense of being welcomed and loved, despite being a complete stranger, was amazing."
~ BBC News

Embracing Peace

Melbourne

Free Public Program

April 4, 5 & 8

Friday 4 &
Saturday 5 ~
10am & 7.30pm
Tuesday April 8 ~
Devi Bhava* 7pm
* World Peace Program
Sandown Racecourse,
Multi Purpose Room
Princes Hwy, Springvale

Retreat

April 6-8

(by pre-registration only)

Enquiries (03) 9782 9927
melbourne@ammaaustralia.org.au

Brisbane

Free Public Program

April 10

Thursday 10 ~
10am & 7.30pm
RNA Exhibition Grounds
Walter Burnett Building
Gregory Tce, Fortitude Valley
Food and beverages
available from 90 minutes
before each program.
Enquiries (07) 3715 8278
brisbane@ammaaustralia.org.au

Gold Coast

Free Public Program

April 13

Sunday 13 ~
Devi Bhava* 7pm
* World Peace Program
Tallebudgera Outdoor
Recreation Centre,
Gold Coast Hwy, Palm Beach

Retreat

April 11-13

(by pre-registration only)

Enquiries (07) 5525 1793
goldcoast@ammaaustralia.org.au

Sydney

Free Public Program

April 15 & 16

Tuesday 15 ~
10am & 7.30pm
Wednesday 16 ~
10am & Devi Bhava* 7pm
* World Peace Program
Sydney Boys High School
Gate 2, Cleveland St,
Surry Hills, Sydney
Enquiries (02) 9590 7935
sydney@ammaaustralia.org.au

You are invited to attend FREE public programs that consist of inspirational talks, music and meditation, with the unique opportunity to meet Amma personally and receive her individual blessing. Numbered tokens for blessings will begin to be handed out one hour before each program starts.

FOR MORE INFORMATION & TO REGISTER FOR RETREATS ONLINE:

www.ammaaustralia.org.au

CONNECT TODAY AND ENJOY SUN TV, KTV AND SURIYAN FM

THE TAMIL TELEVISION ENJOYED ALL OVER
THE WORLD.

WITH MANY NEW DRAMAS, GAMESHOWS
AND SPECIAL PROGRAMS.

SUBSCRIPTION: \$120 FOR 3 MONTHS
INSTALLATION: \$350
BONUS FOR ANNUAL SUBSCRIPTION

CONTACT:
02 9825 3180
OR

sales@suntvaustralia.com

உங்கள் சன்டிவியில் புதிய பல
நிகழ்ச்சிகள் அமார்க்களமாய்!!!
காணத்தவறாதீர்!!!

SPICES 'N THINGS

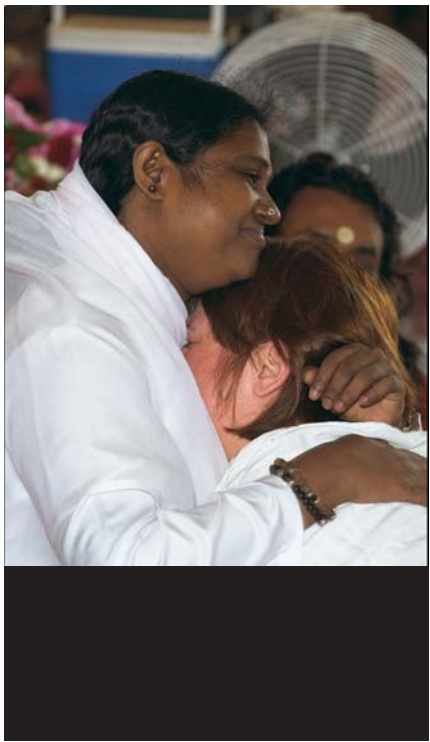
Grand Opening
in
Preston

Friday
14th March 2008

258 High StreetPreston, Vic - 3072
Tel: (03) 9416 9011 Fax (03) 9416 9033
mkspreston@mks.net.au

Australia Tour: April 4-16, 2008

Amma embracing peace

Born in a poor fishing village in Kerala, South India, **Amma (Mata Amritanandamayi)** has risen to become a beacon of light in the humanitarian world. Recently, Amma's charitable organization donated an incredible AU\$43 million in relief for the Asian Tsunami, the single largest pledge by any non-government organization. The charitable organisation that Amma founded, known as the M.A. Math, has been organising a staggering array of aid and relief efforts for many years. In India M.A. Math builds houses, schools, hospitals and hospices for the poor, provides pensions for the destitute, takes care of orphans, and provides aid for the victims of earthquakes, floods and other natural disasters.

In 2002, over 30 years of selfless service to humanity were recognised by the international community when Amma was awarded the prestigious **Gandhi-King Award for Non-Violence** at the UN Headquarters in Geneva.

Amma has travelled the world for the past 21 years providing inspiration and imparting her blessing to people of all races, religions and walks of life. Described

by Deepak Chopra as 'a living Saint', **Amma's unique gift is to personally hug everyone who comes to see her.** It is estimated Amma has now hugged over 25 million people worldwide, regularly spending over 18 hours a day and sometimes hugging in excess of 20,000 people in a single session. Through this simple act, Amma clearly demonstrates her message to the world: the need for compassion, love, and the acceptance of all beings in the world as our spiritual brothers and sisters.

Amma does not charge admission to her public programs, making them **completely free**. Numbered tokens for blessings begin to be handed out about one hour before each public program starts.

Amma will be touring Australia from April 4th -16th 2008, giving free public programs in Melbourne, Brisbane, Gold Coast, and Sydney.

For more information visit www.ammaaustralia.org.au

Demerger enables . . . .

new President took the side of the LTTE, and was opposed to the North-East Provincial Council administration, which the LTTE thought was supporting the Indians. The suspicions grew so intense that the Chief Minister tried to declare independence and the President dissolved the Council. The LTTE was delighted, but then, with the Indian army gone and its opponents, the former Tamil militants who had taken up a democratic approach, in total disarray, it turned its violence on the government.

Obviously then, it makes sense, particularly now that the Eastern Province is largely free of the LTTE, to try out the Provincial Council system again. The government is in any case determined to restore democracy there, and the local elections that are scheduled for next month are the first step in this direction. With more involvement in democracy for former militants, just as happened in 1987, we can hope that the bulk of the Tamil people will realize that choosing their representatives freely is their best hope.

Assuming we can then move on to Provincial Council elections, the people will realize that the powers already available can be very productive if properly used. We know that many Chief Ministers were unable or unwilling to use their powers even in the rest of the country, but we cannot forget the example for instance of Mr Jayawickrema Perera in the North-west Province, who created in a sense the

brand name Wayamba during his period as Chief Minister. The Province developed rapidly because he was willing to use the powers available, Kurunegala began to become a metropolis, and he showed that much can be done under current legislation. If an administration with his sort of vision and energy comes to the East, if despite current difficulties a similar administration under a Governor, but involving people of the area, comes to the North, the people of those areas will realize that most of what they want, in terms of autonomy, decision making powers, developmental initiatives, are already available.

There are objections to the suggestion to have an interim Council for the North, on the grounds that this was denied to the LTTE. But remember that what is proposed is under the Constitution, ie the Governor will continue to exercise powers, and this will be an Advisory Council. Since it will consist of a range of people from the area it will be able to advise in the interests of the Province - whereas what the LTTE wanted was full powers for itself, with control also of all Pradeshiya Sabhas, whatever their ethnic composition. That would have been a basis for totalitarianism, especially with a merged North-East, whereas what is proposed here is a more pluralistic dispensation, with power sharing within the Province, the Governor being the final authority until it is possible to hold elections.

It should be noted that, while the TNA will we hope assist in this process, it cannot have full power as sometimes claimed on the grounds that they - and/or the LTTE - are the sole representatives of the Tamil people. Though they claim they won a plurality of Tamil support at the last election, it must be remembered that all observers ruled that the election was fraudulent. In fact the European Union cites the report of their own observers in saying that elections in the East now would not be appropriate, forgetting that it was the LTTE that oversaw the situation during the 2004 election, and it is those elected on that occasion who are now most against allowing the people to exercise their franchise in a more genuine manner. So we see now that, despite allegations and dire predictions, the elections in the East are being conducted relatively peacefully - in fact the only deaths recorded thus far are of TMVP candidates, ie of those the LTTE wants to prevent making clear their democratic aspirations.

Meanwhile the government will continue with other confidence building issues, including concerted recruitment of Tamils into the police. Though there is much talk about the majoritarian tendencies of this government, it is the first in years to actually take practical action and ensure such recruitment. Fortunately, with the LTTE threat reduced, Tamil youngsters are willing to apply, no longer frightened that they would be treated as

traitors if they join the national security forces. In addition, efforts to increase knowledge of the Tamil language amongst security personnel have been redoubled. Sadly, many donors who claim to want peace continue to give heaps of money to organizations in Colombo which talk about peace, instead of helping with language training and other essentials.

I think all this makes it clear that, while continuing the struggle against terrorism, the government is committed to a political solution to our problems. It is absurd that, when the CFA was abrogated, critics said this proved the government was not interested in a political solution. Then, when the government began to work on a political solution through the APRC proposals, those same critics said this proves the government wants to impose its own wishes. They do not see the contradiction in their suggesting that this is a political solution the government wants, however different it is from the sort of political solution they might want, and their equally loud claim that the government is not interested in a political solution.

But it is clear that such critics will say anything. What is important is that the government should not be deterred from taking action in all relevant areas as described above, so that we can move towards a sustained peace.

Adapted from an interview that appeared in the Lankadeepa on February 12th 2008

Splash of creativity from Indian street kids

Madhur Tankha

They may have created appealing visuals with their favourite colours on paper, but when they were asked by the famous hotel chain Nirula's to give a new look to its Defence Colony restaurant here, the joy of the children of the Salaam Baalak Trust knew no bounds.

Basing their mural on the subject "Rights of the Child", the children ranging

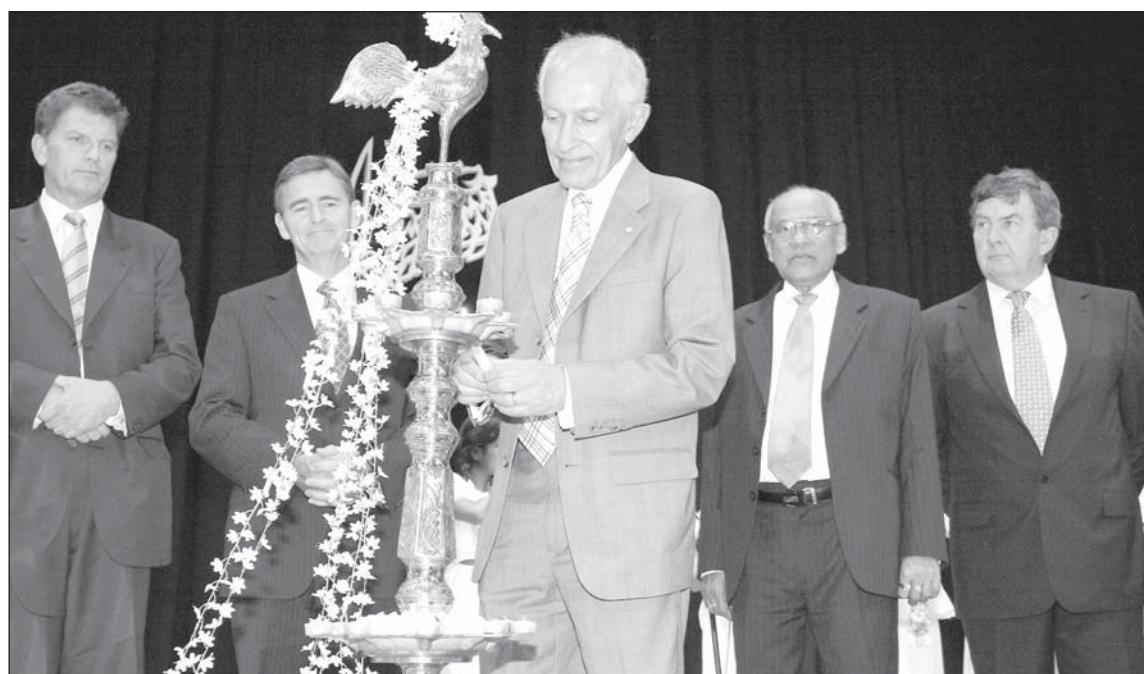
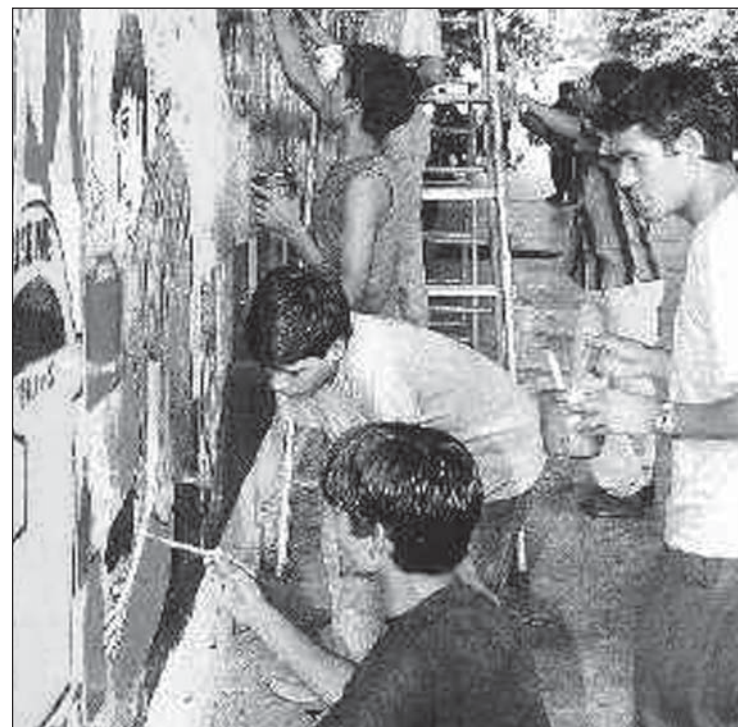
in age from five years to 15 gave an insight into their thought process through their paintings on the wall of the restaurant.

For getting a chance to colour the wall and sensitise people about their rights, the children must thank film-maker Mira Nair, who after winning acclaim at home and overseas for her film "Salaam Bombay" -- based on the lives of street and working children -- formed the non-

government organisation.

The Salaam Baalak Trust established in 1988 caters to the needs of over 5,000 street children every year, besides providing a support network for their medical and educational backing.

For Nirula's this is not its first such sponsored event. Four years ago, the company had given little ones from the Salaam Baalak Trust a chance to paint the wall of its

Sri Lanka celebrated its 60th Independence Day on the 4th of February 2008. Many dignitaries were present to mark the occasion. In the picture are Governor of Victoria, Professor David de Kretser, A.C., Sri Lankan High Commissioner in Australia, K Balapatabendi, and Victorian premier John Brumby.

Pic: Johan Jayasinha SNNI

Glowing tribute to Kapruka

The CEO and General Manager of the People's Bank Sri Lanka, Mr. Asoka de Silva and Senior Deputy General Manager, Mr. Vasantha Kumar visited Melbourne recently to award the winners of the Most Remittances competition held by Kapruka Pty Ltd. The awards ceremony was held on 13th January 2008.

Addressing the gathering, Mr. de Silva stated that People's Bank was established in 1961 to serve the ordinary people of Sri Lanka. This is what they have achieved over the years with the largest network of over 600 branches throughout the island including "uncleared areas".

Mr. Vasantha Kumar, in his address mentioned that overseas remittances is the second largest income earner for Sri Lanka and it is taken very seriously. It is calculated that more than 70% of inward remittances from a country like Italy comes via unofficial channels thus denying the country of a sizeable income. Monies remitted via such unofficial channels are used to finance terrorism and for money laundering purposes. "Kapruka is doing a very good job for us" said Mr.

Kumar.

Mr. Asoka de Silva, presented two return air tickets to Colombo to the winner, Mr. Lakshman Gunasekera of the Kapruka Remittances Competition.

Managing Director, Kapruka Pty Ltd, Mr. Kosala Jayasinghe, thanked the People's Bank and their staff at the Overseas Customer Unit for their efficient service and the loyal Kapruka customers, assistants and well wishers for their support over the past eight years.

RED CROSS AUSTRALIA BRINGS PEACE AND

Quintus de Zylva

RED CROSS AUSTRALIA has supported the Australia Sri Lanka Medical Aid Team in our work at several clinics and hospitals throughout Sri Lanka.

The pictures show a child in the paediatric ward of the Karapitiya Teaching Hospital Galle - asleep with an Australian Red Cross soft toy beside her. And the look of encouragement on the face of a mother and child at the Foundation of Goodness Seenigama where AuSLMAT saw more than two hundred patients on Sunday 6th January.

We are grateful to Red Cross Australia for the bags of soft toys that are delivered to Moorabbin prior to each of our trips to Sri Lanka.

AuSLMAT will make its 15th post-tsunami trip to SL later in the year and will be pleased to carry toys, books and clothing to these children in the hope that some peace and tranquility will come in to their lives.

Killer gets 10 years

A MAN who killed his secret wife after an argument that began on the evening of her 19th birthday has been sentenced to 10 years' jail.

Amitesh Bali Jagroop, 25, will serve a minimum term of seven years' prison for pushing his wife Nilesni Singh who fell and hit her head on the pavement near their Lynbrook home.

Jagroop then dragged his wife's body to a nearby creek where she was found face down in the water on June 10, 2006.

She died from upper airway obstruction and a head injury.

The court heard Jagroop and Singh had married in Fiji a year before her death, then travelled to Australia where Singh was portrayed as "simply a girlfriend" when she moved in with her husband's friend.

In March 2006 problems emerged between the couple and Singh applied to Dandenong

Magistrates' Court for an intervention order against her husband after he applied physical force to her.

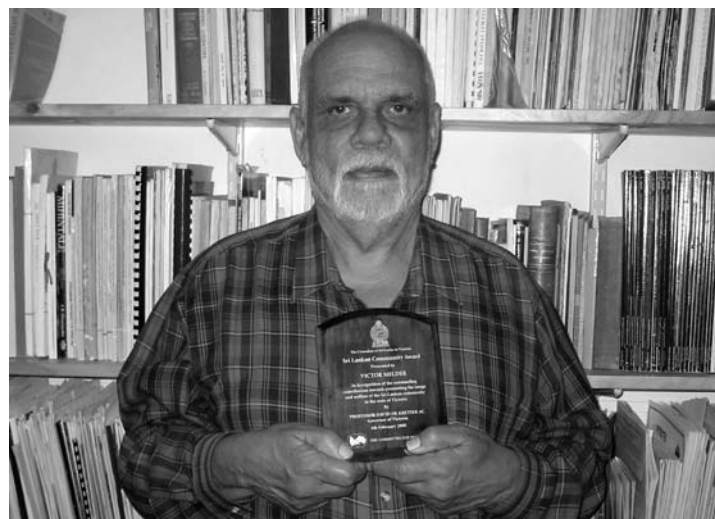
Shortly afterwards the pair reconciled and Singh moved into Jagroop's parents' home where she was introduced as a friend in need of a place to stay.

On the evening of her 19th birthday Jagroop collected his wife from work and the pair went home.

They began to fight over a mobile phone and Singh picked up her handbag and said she was leaving, prompting her husband to go after her. Justice Teague said Singh's mother, father and two sisters had suffered greatly from her death.

He said Jagroop, who pleaded guilty to manslaughter, had shown some remorse and an acceptance of responsibility for the death of his wife.

Community awards Victor Melder

Pic: SNNI

Indian Origin Tamils of Sri Lanka (Aust) Inc.

Association of Indian Origin Tamils of Sri Lanka (Aust) Inc. has been formed in Victoria to represent the people of Indian origin Tamils of Sri Lanka living permanently in Victoria, Australia. The Association will bring the community of Indian origin Tamils of Sri Lanka living in Victoria together and keep the younger generation in touch with their culture and traditions. .

For information regarding membership, etc. please contact the following:

Secretary: Mr Pushparaj, Phone: 0410 679 979

President: Mr Selvaraj, Phone: 0420414227, e-mail: selvaraj@iprimus.com.au

WE WILL
ACCEPT
CASES ONLY
IF THERE IS
A REAL
CHANCE OF
SUCCESS

AUST MIGRATION & SETTLEMENT SERVICES

THINKING OF MIGRATION
OR BRINGING YOUR RELATIVES
TO AUSTRALIA?

TALK TO US

SKILLED MIGRATION/ONSHORE STUDENTS/SPOUSE/FAMILY SPONSORED/
BUSINESS/STNI/SIR AND MRT CASES

CALL EDWARD OR SUSAN

REGD MIG AGENTS: 0004935 & 0100058
MEMBERS OF MIGRATION INSTITUTE OF AUSTRALIA 1046 & 1229

SRI THAKSHANA ENTERPRISES (STE)

- Whole sales and retail dealers of best quality srilankan, indian food and spices.
- Home entertainments's video movies tamil, malayalam & hindi.
- Variety of tamil teledramas of your choice.
- VCD, DVD, Audio CD's & audio cassetts for sales.
- Tamil, sinhala, english weekend newspapers & magazines.
- Discount phone cards for India, Sri Lanka, Pakistan, Bangladesh and Nepal.

R.SRI RANJAN

Managing director

(BELL TOWER- Shop 11) No 7 Joyce Street
191 Parramatta Road, PENDLE HILL
AUBURN, NSW 2145
NSW 2144 AUSTRALIA.

Phone: (02) 96485418 Phone: (02) 96881819
Mobile: 0417069550 Mobile: 0417069550
Fax : (02)97481404 Fax : (02)97481404

\$25 for 1 year subscription for postage
Contact Uthayam at

PO Box 3170, Wheelers Hill,
VIC 3150, Australia

UNDISPUTED LEADER IN MELBOURNE

- News Breaker
- Community commitment
- Fourth year of publication

Australia's first South Asian Monthly
Ph/Fax: (03) 98934947 Mobile: 0421 677 082
Email: editor@southasiatimes.com.au

SHREE SANATAN DHARAM SOCIETY OF VICTORIA, AUSTRALIA (Inc.)
88 PRINCESS HIGHWAY, DANDENONG

Presents

FAAG SAMMELAN
on Saturday 15th March, 2008
at Doveton Secondary College
64 Box Street, Doveton, from 7pm.

Entry Free (Donations Welcome)

All Faag Mandalis are invited to attend.
Please confirm your attendance to Secretary Mohan Singh on 0403171622 by 10th March.

*****

The Society will also celebrate
Festival of Holi (Rang Utsav)
on Saturday 22nd March, 2008
at Jane Wilson Community Centre,
1 Halton Road, Noble Park from 11am
(Please bring Abeer and Gulaal Powder)

Holika Dahan (Burning of Holika)
will held on Friday 21st March at Sanatan Centre,
88 Princess Highway, Dandenong after Sunset followed by Chautaal, Jhoomar and Holi geet.

Come along with your family and friends to celebrate the festival of colours with us.

For further information contact
Ganesh Prasad: 0402828772
Mohan Singh : 0403171622
Hemant Sharma: 0404062392

எழுத்தாளர் விழா 2008 writers festival 2008

கருத்தரங்கு கண்காட்சி நூல்வெளியீடு பட்டிமன்றம் கவியரங்கம் கலையரங்கம்

சித்னி ஹோம்புஸ் ஆண்கள் உயர்தரக்கல்லூரி

26-04-2008 சனிக்கிழமை காலை 10 மணி முதல் இரவு 10 மணிவரை

அனுமதி இலவசம்

எழுத்தாளர்கள், கலைஇலக்கிய ஆர்வலர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், பொதுசன ஊடகவியலாளர்கள்,
அன்பர்கள் அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் (இணை)

AUSTRALIA TAMIL LITERARY & ARTS SOCIETY (Inc)

வாழ்வும் பணியும் அயராமல் இயங்கிய சமூகத்தலைவி ராணி இலியேஸ்

வாழ்ந்தவர்கோடி மறைந்தவர் கோடி மக்களின் மனதில் நிற்பவர் யார்? என்று ஒரு கவிஞர் கேட்டார். இந்தக்கேள்வியின் அடிநாதமாக ஒலிப்பது பூமியில் மானிடராய் பிறக்கும் பாக்கியம்தான்.

அந்தப்பெரும்பேற்றை அர்த்தமுடன் மற்றவர்களுக்கும் பயன்நுகின்ற வாழ்வாக வாழ்ந்து காட்டியிருப்பவர் அவுஸ்திரேலியாவில் எம்மத்தியில் அமைதியாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமதி ராணி இலியேஸ் அவர்கள்.

எதிர்வரும் மார்ச்சுமாதம் 86 வயதினை நெருங்கும் இந்த அம்மையார், பூட்டப்பிள்ளைகளையும் பார்த்துவிட்ட மனநிறைவுடன் அந்த நாள் நினைவுகளை அசைபோட்டவாறு தமது அருமைக்கணவர் அமரர் பேராசிரியர் இலியேஸ் அவர்களின் சுயசரிதையை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்.

இளம்பராயத்திலிருந்தே மக்களுக்கு நன்மையக்கும் சமூகப்பணிகளில் ஈடுபடுவதில் ஆர்வம் காட்டிவந்த இவர், சிறந்த சமூக சேவகியாக மக்கள் மனதில் உயர்ந்து நிற்பவர்.

திருமதி ராணி இலியேஸ் அம்மையாரை 1987 ஆம் ஆண்டு முதல் நன்கறிவேன். அக்காலப்பகுதியில் பிரதி திங்கட்கிழமைதோறும் பகல் பொழுதில் ஒலிபரப்பாகும் 3EA வானொலி தமிழ் ஒலிபரப்பில் இவரது குரலை அடிக்கடி கேட்டிருப்பீர்கள்.

ராணி அம்மையாரும் பேராசிரியரும் அக்காலப்பகுதியில் வானொலி கலையகத்திற்கு என்னையும் அழைத்து பேசவைத்துள்ளனர். சுமார் 20 ஆண்டுகால உறவின் நிமித்தமும் 86 வயதை எட்டும் அவரின் வாழ்வையும் பணிகளையும் பதிவு செய்யவேண்டும் என்ற ஆவலினாலும் அவரைச்சந்தித்தோம்.

எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்துடன் குழந்தையைப்போன்று பழகும் சுபாவமும் எவரையும் வயது வித்தியாசமின்றி ஆரத்தழுவி அன்பு பாராட்டும் இயல்பும் அவருக்கே உரித்தான தனித்துவமான இனியபண்புகள்.

அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான பாடல் –பூமியில் மானிட ஜென்மம்– இந்தப்பாடலைப் பாடியே சிரிக்கவைத்தார்.

தமிழ் சினிமா வரலாற்றில் வருடக்கணக்கில் ஓடி சாதனை புரிந்தபடம் சிந்தாமணி. இச்சாதனையை எந்தத்திலகங்களும் எந்த ஸ்டார்களும் முறியடிக்கவில்லை.

மிருதங்கம், புல்லாங்குழல் தனக்குப்பிடித்தமான இசை எனச்சொல்லும் அம்மையாருக்கு வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சியிலும் அலாதிப்பிரியம்.

ஈழத்தமிழ்மக்களைப் பெரிதும் நேசிக்கும் இவர், பிறந்த நாடு மலேசியா. சிலகாலம் சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்தார்.பெற்றோரின் பூர்வீகம் வட இலங்கையில் கோப்பாய்.

பூமிப்பந்தில் எத்தனையோ நாடுகளுக்குச் சென்று பார்த்து வந்தபோதிலும் அவுஸ்திரேலியாவில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்தாலும்கூட கோப்பாய்தான் இன்றும் பசுமையாக மனதில் நினைவாக நிறைவாக பதிவாகியிருக்கிறது. கோப்பாய்வெளியும் பச்சைப்பசேலென விரிந்திருக்கும் வயல்வெளிகளும் என்மனக்கண்களை விட்டகலவில்லை. அங்கேயே தொடர்ந்து வாழ்வதற்கு தனக்குக் கொடுத்துவைக்கவில்லை என்று மனம் கசிந்து சொன்னார்.

நாள் சிறுமியாக இருந்தபொழுது எங்கள் வீடு அமைந்திருந்த வீதியோரமாக ஒரு சிறுவன் பூமியில் மானிட ஜென்மம் பாடலைப்பாடிக்கொண்டு தினமும் காலைவேளையில் செல்வான். அவனுடைய தகப்பனுக்கு புகைமலை பயிர்ச்செய்கைதான் தொழில். அந்தப்பாடல் காற்றிலே கலந்து வரும். மறக்கமுடியாத அனுபவம்.

சிங்கப்பூரில் வசித்தகாலத்தில் இந்தப்பாடல் இடம்பெற்ற சிந்தாமணிபடம் ஒரு தியேட்டரில் ஓடியது. எனினும் பார்க்கமுடியாமல்போன வருத்தம் எனக்கு இன்றைக்கும் உண்டு. இந்தப்பாடல்மீதான எனது மோகம் அறிந்த மெல்பன் குடும்ப நண்பர் ஒருவர் அந்தப்பாடல் பதிவான கஸ்ட்டை எனக்குத்தந்துள்ளார்.

எனது மரணச்சடங்கின்போது அந்தப்பாடல் ஒலிக்கவேண்டும் என்பது என்வாழ்நாள் ஆசை என்று அம்மையார் சொன்னதும் மெய்சிலிர்க்க நெகிழ்ந்துபோனோம்.

தியாகராஜபாகவதரின் மதுரக்குரலின் சாகாவரம் இருபத்தியோரா வது நூற்றாண்டிலும் நீடிக்கிறது.

பல சர்வதேச சமூகப்பணி நிருவணங்களில் பணியாற்றி பலரது பாராட்டுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றுள்ள ராணி இலியேஸ் ஆசிரியையாக யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கோலாலம்பூர் மெல்பன் ஆகிய நகரங்களில் பணி யாற்றியிருக்கிறார்.

இவர் தனது வாழ்நாளில் மேற்கொண்ட பல சமூக நலப்பணிகளை பின்வரும் ஆண்டு ரீதியான பட்டியல் விளக்கும்.

Coordinator, Special Broadcasting service, Tamil language programme - 1976 -1990

Asian development Foundation “Tamil Update” Researcher 1984-95
Director, Australian Human Rights Foundation Board 1993-1995
Ceylon Tamil Association (Vic) Inaugural Committee 1978-80

Tamil School Committee 1981-82

Immigration Committee 1983-88

Australia Wide – Onshore Offshore

1983 -88
Victorian immigration Rights and Resources Committee 1989 -91
Bharathalaya School Of Indian Classical Dancing,Founding Group

1987 – 88
Bharatham dance Company, Board of Directors 1989 – 92
Australian Children’s television Advisory Sub – Committee 1982-86
National executive, Y W C A , Australia 1968 –69

National Chairman Public Affairs, YWCA, Malaysia 1963- 65
University Of seven Seas, Board of trustees
Run by the Quakers, Whitteker , California, ISA 1961 - 64
Founder president, University of Malaya Wives association 1961 -63
Founder Co-President, Ceylon Housewives Association 1958- 58

Founder President, National Tamil Women’s association to find markets for rural products in towns and cities 1956- 58
UN Sub – Committee on women, “Committee Of Correspondence”

1956-68
Hon. Manager, Tamil Methodist

Schools, Colombo 1954-55
Various Ecumenical/ Secular bodies, eg Chuch Women, Student Christian Movement, Girl Guides and Red Cross as Workshop leader, Secretary, President: In Singapore, Ceylon and Malaysia 1935-55

2001 ஆம் ஆண்டு Australian

Centenary of Federation

என்ற அமைப்பின் Women Shaping the Nation என்னும் விருதினையும் பெற்றுள்ள ராணி இலியேஸ், மெல்பனில் தமிழ்மக்களுக்கென ஒருவானொலிச்சேவையை உருவாக்குவதற்காக தனது கணவருடன் சேர்ந்து தொடர்ச்சியாகப்போராடியதையும் விபரித்தார். முதலில் தமிழ் ஒலிபரப்புக்கென சில நிமிடங்களே ஒதுக்கப்பட்டன. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சில நிமிடங்கள் போதாது எனப்போரடைவண்டியிருந்தது. பல கடிதங்களை தொடர்ச்சியாக எழுதி அழுத்தம் கொடுத்தோம். பின்னர்தான் தமிழுக்கும் ஒரு மணிநேரம்

முருகபூபதி

கிடைத்தது.

இன்று அவுஸ்திரேலியா வானொலி தமிழ்நேயர்கள் பிரதி ஞாபிற்றுக்கிழமைதோறும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் SBS தேசிய வானொலி தமிழ் ஒலிபரப்பு பிறந்த வீட்டினை கட்டியெழுப்பிய பெருமை திருமதி ராணி இலியேஸ் அவர்களையும் சாரும். இதற்கான ஆலோசனையை அன்பர் திரு.சோமா.சோமசுந்தரம் அவர்கள் தமக்கு வழங்கியதாகநன்றியுணர்வோடு குறிப்பிட்டார். முன்னாள் உள்ளூராட்சி அமைச்சரான திருச்செல்வம் அவர்களின் மனைவி புனிதம், ராணியின் சிநேகிதி.

ஒருசமயம் வடபகுதியில் வெள்ள அனர்த்தம் ஏற்பட்டது. தமிழ்மக்கள் உணவுக்கும் உடைக்கும் அல்லலுபட்டனர்.

திருமதி புனிதம் திருச்செல்வத்தையும் அழைத்துக்கொண்டு செஞ்சிலுவைச்சங்கத்தின் அனுசரணையுடன் ஒரு லொறியில் உடுபுடைவகளும் உணவுப்பொருட்களும் சேகரித்து எடுத்துக்கொண்டு இரவிரவாக யாழ்ப்பாணம் நோக்கி பயணம் செய்தார். உருளைக்கிழங்கு, வெங்காய மூடைகளுக்கு மேலே அமர்ந்துகொண்டு பயணித்தோம். சிங்களப்பிரதேசங்களைக்கடக்கும்போது மனப்பயம் இருந்தது. எனினும் லொறிச்சாரதி சிங்களவராக இருந்தமையால் சற்று ஆறுதலாக இருந்தது. அந்த வெள்ளப்பாதிப்பு அநுராதபுரம் பிரதேசத்திலும் இருந்தது.

அங்கு கிராமசபைத்தலைவர்கள் நிவாரண உதவிகளில் மோசடி செய்ததையும் அவதானித்து அசாத்திய துணிச்சலுடன் வாதமிட்டு அச்சிங்களமக்களுக்கும் நிவாரணம் முறையாகக்கிட்டச்செய்தோம் விக்ரோரியா மூத்தபிரஜைகள் சங்கத்தின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு 1997 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த சங்க உறுப்பினர்களின் தகவல் குறிப்புமலரின் ஆசிரியர்குழுவிலும் ராணி இலியேசர் அங்கம் வகித்துள்ளார். சுவாரஸ்யமாகப்பேசிக்கொண்டிருந்தவரிடம் உங்கள் வாழ்நாளில் மறக்கமுடியாத சம்பவங்கள் ஏதும் இருக்கின்றனவா? –

எனக்கேட்டோம்.

நிறையச்சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இரண்டு சம்பவங்கள் அடிக்கடி ஞாபகத்திற்கு வந்துவிடும்.

ஒன்று– இரண்டாம் உலகமகா யுத்தத்தின்போது ஜப்பானியரின் குண்டுவிச்சு விமானத்திடமிருந்து தெய்வாதீனமாகத்தப்பியது.

இரண்டு– எனது கணவர் இலியேசர் அவர்களை முதல் முதலில் சந்தித்தது. அவரை பிற்காலத்தில் நான் சந்திக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தானோ தெரியவில்லை கடவுள் என்னையும் எனது குடும்பத்தினரையும் அன்று நடுக்கடலில் ஒரு சரக்குக்கப்பலில் அகதிகளாக வந்துகொண்டிருந்தபொழுது குண்டுவிச்சு விமானத்திடமிருந்து காப்பாற்றினார்.

அப்பொழுது எனக்கு 18 வயது இருக்கும்.

சிங்கப்பூர் ஜப்பானியர்களின் தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகிவிட்டது. ஒரு சரக்குக்கப்பலில் புறப்பட்டோம். சுமார் 22 நாட்கள். மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டோம். மலகூட வசதியில்லை. பெண்களின் நிலைமையை எப்படித்தான்

சொல்வது. ஜாவா மார்க்கமாக அந்தக்கப்பல் கொழும்பு நோக்கிச்சென்றது. ஒரு நாள் ஒரு குண்டு விச்சு விமானம் தாழ்ப்புறந்து வந்தது. அனைவரும் கண்களை மூடிக்கொண்டு கடவுளைப்பிரார்த்தித்தோம். என்ன அதிசயம்பாருங்கள் அந்த விமானம் வேறு திசையில் சென்று மறைந்து விட்டது. யார் செய்த புண்ணியமோ இன்றும் உயிருடன் இருக்கின்றேன்.

ராணிஇலியேசர் அவர்கள் அந்த கப்பல் பயணத்தை விபரித்தபொழுது– எமக்கு ப. சிங்காரம் எழுதிய புயலிலே ஒரு தோணி நாவல்தான் நினைவுக்கு வந்தது. தலைசிறந்த நாவல்களின் வரிசையில் புயலிலே ஒரு தோணி இன்றும் பேசப்படுகிறது.

(19ஆம் பக்கம் பார்க்க)

உப்பிட்ட வார்த்தைகள்

கண்ணாடி

பள்ளிகளில் பத்தாம் வகுப்பு வரை தமிழை ஒரு பாடமாக கற்றுத்ருவதற்கு நீண்ட போராட்டத்திற்கு பிறகு தமிழக அரசு தற்போது உச்சநீதிமன்ற ஆணை பெற்றுள்ளது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இப்படி மக்கள் தங்களது மொழியில் பாடம் கற்றுக் கொள்வதற்காக போராடும் சூழலிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. தமிழகத்தில் ஆங்கிலம் அறியாதவர்கள் படித்தவர்களாக இருந்தாலும் முட்டாள்களை போலவே நடத்தப்படுகிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளும், மெட்ரிக்குலேசன் கல்விமுறையும் பள்ளியிலிருந்து தமிழை மெல்ல அழிந்து வருகிறது. மொழியின் தாதுக்களை மெல்ல அழித்தொழிக்கும் இந்த வன்முறையை சகித்து கொள்வதற்கு நாம் பழகியிருக்கிறோம். சிற்றூர்களில் கூட ஆங்கிலப்பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தமிழ் ஒதுக்கப்படுவது இயல்பாகியிருக்கிறது. எளிமையான சொற்களுக்கு கூட ஆங்கிலம் பயன்படுத்தப்படுவதன் எரிச்சலை எப்படி கடந்து செல்வது என்று புரிவதேயில்லை. தமிழ்நாட்டிற்கு சைக்கிள் எனப்படும் மிதிவண்டி அறிமுகமாகி நூறு வருசங்களுக்கு மேலாக இருக்கிறது. மிதிவண்டியை ஒட்டுகின்றவர்கள் பாமர்கள். அடித்தட்டு மக்கள். பழுதுபார்க்கும் கடை வைத்திருப்பர் எனிய தொழிலாளி. ஆனால் சைக்கிளின் டயர், டியூப், கேரியர் பெல், பேக்வீல் பிரண்ட் வீல், டபுள்ஸ் ஹெண்ட்பார் பால்ரஸ் போக்ஸ், வீல், பெடல் என்று நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சொற்களும் ஆங்கிலத்திலே அப்படியே உள்ளன. தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட எதையும் எவரும் பயன்படுத்துவதேயில்லை அண்ணாசாலையில் உள்ள ஒரு சிகையலங்கார கடையில் சவரம் செய்து கொள்வதற்காக காத்துக் கொண்டிருந்தேன். மிக நவீனமான கடை என்பது அங்கிருந்த கண்ணாடிகள் மற்றும் விதவிதமான விளக்கொளிகளில் தெரிந்தது. என் அருகாமை நாற்காலியில் இருந்த இளைஞருக்கு அறுபது வயதைக் கடந்த ஒருவர் தலைமுடி திருத்திக் கொண்டிருந்தார். விதவிதமான வாசனை தைலங்கள்,

இயந்திரங்கள், முகப்பூச்சு சாதனங்களில் எதை தேர்வு செய்து எப்படி பழகுவது என்று தெரியாமல் அவர் தடுமாறி திணறிக் கொண்டிருப்பது கண்ணில் பார்த்தவுடனே தெரிந்தது. அவர் கைகள் நடுக்கத்தை மறைத்தபடியே வேலை செய்து கொண்டிருந்தன. இளைஞன் ஆங்கிலத்திலே ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். வயதானவர் அதைக் கேட்டுக் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. அவர் கவனம் முழுவதும் சிகை திருத்துவதிலே இருந்தது. அந்த இளைஞன் கோபத்துடன் கத்தினான். மேலாளர் ஓடி வந்த போது இந்த ஆளை எல்லாம் எதுக்கு வேலைக்கு வச்சிருக்கீங்க. செடி வெட்டுற மாதிரி கத்திரியை யூஸ் பண்ணார் என்று சொன்னான். வயதானவர் தயக்கத்துடன் தம்பி சொன்னது

எஸ் ராமகிருஷ்ணன்

புரியலை என்றார். இங்கிலீஸ் தெரியாத ஆளை எதுக்கு வேலைக்கு வச்சிருக்கீங்க என்று அவன் கோபம் அதிகமானது. வயதானவர் தான் நாற்பது வருசத்துக்கும் மேலாக இதே தொழிலை மாணாமதுரையில் செய்து வந்ததாக சொன்னார். அவரது குரலை யாரும் மதிக்கவேயில்லை. மாறாக ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள் ஏன் இந்த வேலைக்கு வருகிறார்கள் என்ற கேலியே எழுந்தது. தனக்கு தெரிந்த தொழிலை முப்பது வருடங்களுக்கு செய்து வந்த ஒரு மனிதன் பிழைக்க வழியின்றி பெருநகரத்திற்கு வந்து ஆங்கிலம் தெரியாத காரணத்தால் அவமானப்படுத்தபடும் கொடுமை வேறு எங்காவது நடக்குமா என்று தெரியவில்லை. சவரம் செய்து கொள்ளும் இடத்தில் கூட ஆங்கிலம் அறியாதவர்கள் வாழ முடியாது என்ற நிலை நம்மிடையே மட்டுமே இருக்கிறது. மேலாளர் வயதை மறந்து அவரை திட்டிக் கொண்டிருந்தான். தலைகவிழ்ந்து நின்ற அவரது தோற்றம் அத்தனை கண்ணாடிகளிலும் பிரதிபலித்தது. ஆன் உயர கண்ணாடிகள் இருந்த போதும் எதையும் அந்த மனிதர்

நிமிர்ந்து பார்க்கவேயில்லை. அவர் தனது வலியை மறைக்க தெரியாமல் இந்த தலைமசிரை நேத்து வரைக்கும் சீவி சிங்காரிச்சிட்டு வெட்டி போட்ட மறுநிமிசம் குப்பைனு துாரற எறியுற மாதிரி நம்ம பொழப்பும் ஆகிப்போச்சுல்ல என்றார். அலங்கார நிலையத்தின் மேலாளர் இனிமே குப்பை அள்ளுற வேலை தான் உனக்கு. புரியதா. போயி அந்த வேலையை ஒழுங்கா பாரு என்றான். வயதானவர் கோபத்துடன் விடுவிரெவென அந்த இடத்திலிருந்து வெளியேறி போனார். அந்த மனிதன் அவமதிக்கப்பட்டதின் வலி மனதில் ஆறாமலேயிருக்கிறது. இவரைப் போல மாநகரில் பள்ளிக்குழந்தைகளை அழைத்து செல்லும் ஆட்டோ ஓட்டுனர் ஆங்கிலம் தெரியாத காரணத்தால் ஒவ்வொரு நாளும் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார். அடுக்குமாடி குடியிருப்பின் அருகில் துணி தேய்கின்றவன் ஆங்கிலம் பேசத் தெரியாத காரணத்தால் முட்டாளாக நடத்தப்படுகிறான். லண்டனில் கூட இரண்டு தமிழர்கள் சந்தித்து கொண்டால் தமிழில் உரையாடுகிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தில் நேர் எதிரான சூழலே உள்ளது. புகழ்பெற்ற ருசுஷ்ய தத்துவஞானியான குர்ஜிப்பிடம் உங்களுக்கு பிடித்தமான தியானம் செய்யும் இடம் எதுவென ஒருமுறை கேட்டார்கள். உடனே அவர் சலுனின் நாற்காலி என்று சொன்னதோடு அந்த சலுனும் நாற்காலியில் உட்கார்ந்த மறுநிமிசம் மனம் தானே தன்னை மறந்துவிடுகின்றது முகம் திருத்தி முடிக்கும்வரை கண்களை மூடி கொள்ளும் நிமிசங்கள் ஆழ்ந்த தியானநிலையை உருவாக்குகிறது என்று சொன்னார். அது முற்றிலும் உண்மை. ஒவ்வொரு மனிதனும் சலுனின் நாற்காலியில் வீற்றிருக்கும் நிமிசங்களில் தன்னை அறியாத ஒரு தியான உணர்விற்கே ஆட்படுகிறான். கொடியிலிருந்து ஈரத்துணி நழுவி விழுவது போல அவனறியாமல் மனது நழுவி விழுகிறது. காரணம் கண்ணாடி முன் நிற்கும் போது மட்டுமே நம் மனது நம்மை கூர்ந்து அவதானிக்கத் துவங்குகிறது. வேறு எந்த நிமிசத்திலும் மனம் இவ்வளவு

விழிப்பு கொள்வதில்லை. கண்ணாடியின் முன்பாக நிற்கும் போது தான் பலருக்கும் வயது நினைவிற்கு வருகிறது. ஞாபகத்திலிருந்து அழகாக முகங்கள் வந்து மோதுகின்றன. பலருக்கும் அவரைப் போல நான் இல்லையே என்ற ஏக்கம் உருவாகிறது. சில நேரம் தோற்றம் பற்றி அக்கறை கொள்வதில்லையே என்று நம் மீதே நமக்கு கோபம் வருகிறது. உண்மையில் ஒப்பனை செய்கின்றவன் நம் முகத்தை மட்டுமல்ல நமது அகத்தையும் சேர்த்தே அறிந்திருக்கிறான். எனக்கு தெரிந்த சலுனின் ஒன்றிருந்தது. அதன் உரிமையாளர் கடைக்குள் நுழையும் மனிதனை ஏறிட்டு பார்த்த மறுநிமிசமே அவன் எந்தவகையான மனிதன், அவனது சபாவம் என்ன என்று சொல்லிவிடக்கூடியவர். அது எப்படி சாத்தியம் என்று கேட்டபோதும் அவர் சொன்னார் . மனதை உற்று நோக்க தெரியாமல் இந்த தொழிலை செய்ய முடியாது. முகத்தை அழகு படுத்துவது எங்கள் கைகளில் மட்டுமில்லை. உங்கள் மனதில் தான் இருக்கிறது. கவலைகளும் மனவேதனைகளும் முகத்தில் படிகின்ற அழிக்கமுடியாத கறைகள். அதை எந்த ஒப்பனையாளராலும் சரி செய்துவிட முடியாது. கவலைபடியாத மனிதனின் முகம் இயல்பாகவே அழகாகியிருக்கும். வேண்டுமானால் சிறுவர்கள் பாருங்கள். அவர்கள் எல்லோரது தோற்றத்தை எப்படி அலங்கரித்தாலும் அழகாகத்தானே இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் அவர்கள் மனதில் இதுவரை படியாத கசடுகளும் எதிர்மறை எண்ணங்களும் தான் என்றார். ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒரு உளவியல் ஆய்வாளரின் கருத்தை எதிரொலிப்பது போல தன் வாழ்வில் கண்ட உண்மையை பகிர்ந்து கொண்டார். நம்மை அழகு செய்யும் கைகளை நாம் கொண்டாடுவதில்லை. குறைந்த பட்சம் புறந்தள்ளாமலாவது இருக்கலாம். உண்மையில் மொழியை அழிப்பதன் வழியே நமது நினைவுகளைத்தான் அழித்து கொண்டிருக்கிறோம்.

www.sramakrishnan.com

குணால்

குணால் மரணம், கொலையா? தற்கொலையா?

நடிகர் குணால் கடந்த பெப்ரவரி 6ம் திகதி நள்ளிரவில் தூக்குப்போட்டு மரணமானார். காதலர் தினம் படத்தில் அறிமுகமானார் குணால். இவரது இயற் பெயர் குணாட்சிங் இவருக்கு மனைவி, பிள்ளைகள் உண்டு. மும்பாயைச் சேர்ந்த இவர் சுமார் பத்து தமிழ்ப் படங்களில் நடித்திருந்தார் காதலர் தினம் தவிர ஏனைய படங்கள் சரியாக ஓடவில்லை. இவர் கடைசியாக நடித்தபடம்

நண்பனின் காதலி டுன்பு தற்கொலை செய்துகொண்ட நடிகை மோனாஸ் குணாலுடன் காதல்வயப்பட்டார். மரணமடையும் போது காதலி நடிகை லாவண்யாவுடன் தங்கியிருந்தார். இவரின் மரணம் தற்கொலையல்ல கொலை என்று குணாலின் தந்தை ராஜேந்திரசிங் பொலிசிப் புகார் தெரிவித்துள்ளார்.

வாழ்வும் பணியும் ...

இந்நாவலும் இரண்டாம் உலகமகா யுத்தகாலத்தை பின்னணியாகக்கொண்டது. இரண்டாவது மறக்கமுடியாத சம்பவம் அவர் தமது கணவரை தெரிவு செய்தது. அப்பொழுது நான் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆசிரியையாகப்பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தேன். என்னை அவசரஅவசரமாக கொழும்புக்கு அழைத்துச்சென்றார்கள். ஏன் எதற்கு என்று சொல்லவில்லை. யாழ் ரயில் நிலையத்தில் ஏறாமல் கோண்டாவில் ரயில்நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்டதன் மர்மமும் எனக்கு அப்போது புரியவில்லை.

லண்டன் கேம்ப்ரிஜ்ஜில் படித்துக்கொண்டிருந்த இலியேஸுருக்கு பெண்பார்க்கும் படலம்

தொடங்கியிருப்பதாக உடன்வந்தவர்கள் இரகசியமாக காதுகளுக்குள் பேசிக்கொண்டதை அறிந்து கொண்டேன். அந்தக்காலத்தில் சீமையில் படிப்பவர் என்பதனாலோ என்னவோ அவருக்கு ஏராளமான வரன்கள் வந்துகொண்டிருந்ததாம். அதற்கு நான் என்ன செய்வது? ஆசிரியப்பணியிலிருந்த என்னை எதற்காக அவசரமாக அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள் என்பதற்கான பதில் கொழும்பிலே அவரைப்பார்த்த பின்புதான் தெரியவந்தது. அது சுயம்வரம் மாதிரி ஒரு வினையாட்டு. பிற்காலத்தில் எனது மகள் ரேணுகா அவரிடம் கேட்டாள்- அப்பா உங்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான வரன்கள் வந்ததாமே ?

அப்படியிருக்க அம்மாவை எப்படித்தெரிவு செய்தீர்கள்? அதற்கு அவர், நான் கொஞ்சம் பிடிவாதக்காரன். என்னுடன் தாக்குப்படிக்கக்கூடியவன் உனது அம்மாதான். எப்படியோ பார்த்தமாத்ந்திரத்திலேயே தெரிவு செய்துவிட்டேன். என்றார். நீண்டகாலம் பேராசிரியருக்கு உற்ற துணையாக வாழ்ந்து அவரது சமுதாயப்பணிகளுக்கெல்லாம் தோன்கொடுத்துநின்ற ராணி அம்மையார் கணவரின் பல வெற்றிகளுக்கும் சாதனைகளுக்கும் பின்னிற்றவர். ராணிஇலியேஸர், கல்விமியலாளர், ஆய்வாளர்,

மனிதஉரிமை ஆர்வலர், வானொலி ஊடகவியலாளர், கலாசாரப்பணிகளுக்கு ஆக்கபூர்வமாக உழைப்பவர்-----இப்படி பன்முக ஆளுமைகொண்ட இந்த அம்மையார் மெல்பன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமது முதுகலைமாணி பட்ட ஆய்வுக்காக பல கட்டுரைகளும் எழுதியிருப்பவர். முதிய வயதிலும் தளராமல் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் ராணி இலியேஸர் அவர்கள் நல்லாரோக்கியமுடன் வாழ்கவென்றுவாழ்த்தி விடைபெற்றோம்.

நடேசன் பக்கம்

பதின்மூன்றாவது திருத்த சட்டம்

இலங்கையின் வட-கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு செல்வநாயகம் - அமிர்தலிங்கம் தலைமையிலான கூட்டணியினர் தமிழ் ஈழம் என்ற பட்டு வேட்டிக்கு ஆசைப்படவைத்தனர். பிரபாகரன் தலைமையிலான விடுதலைப்புலிகள் இப்பொழுது கோவணத்துணியும் இல்லாமல் அம்மணமாக விட்டு விட்டார்கள்.

தற்பொழுது மகிந்த இராஜபக்ச தலைமையில் உள்ள இலங்கை அரசாங்கம்

உலக நாடுகளினதும் இந்தியாவினதும் வற்புறுத்தலின் பேரில் பதின்மூன்றாவது திருத்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதாக வாக்களித்தது மூலம் தனது தோளில் தொங்கும் கரும் சிவப்பு துண்டை வட-கிழக்கு வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு கொடுத்து கோவணமாக அணியும்படி கொடுத்திருக்கிறார்.

இந்த திருத்த சட்டத்தை ஆதரிப்பதா இல்லையா என்ற கேள்வி வெளி நாட்டு தமிழர்கள் பலரிடம் உள்ளது. உள் நாட்டு தமிழர்கள் இலங்கை இராணுவம் விடுதலைப்புலிகள் மற்றும் பிள்ளையான் குழு என அடங்கி வாழவேண்டி இருக்கிறது. மேலும் இவ்வளவு காலம் நடந்த போருக்கும் அழிவுக்கும் இலங்கை அரசாங்கமும் புலிகளும் மட்டுமல்ல வெளிநாட்டு தமிழர்கள்-அந்த எரியும் தீயில் நெய் ஊற்றி வளர்த்தவர்கள். இவர்கள் சுயநலத்துடன் முட்டாள்தனத்தையும் கலந்து ஊதி போர்க்கனல் வளர்த்தார்கள்.

முன்னாள் இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தனாவின் இந்தியா -இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் இந்த திருத்த சட்டம் தற்காலிக வட-கிழக்கு இணைப்புடன் வந்தது. அக்காலத்தில் கிடைத்த வட-கிழக்கு இணைப்பு இப்போது இல்லை. சந்திரிகா குமாரதுங்கா காலத்தில் நீலன் திருச்செல்வமத்தால் உருவாக்கப்பட்ட தீர்விலும் குறைவானது.

இப்படியான ஒரு தீர்வை ஏன் நாம் ஆதரிக்கவேண்டும்?

துற்போது தமிழர்கள் இராணுவ இ அரசியல் இ பொருளாதாரஇமனிதவளத்தில் வரலாறு காணாத நிலையில் பின் தள்ளப்பட்டு உள்ளார்கள். வடமாகாணம் பெரும்பகுதி அரசாங்க படைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு மாகாண தமிழர்கள் பெரும்பான்மையோர் அகதி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். இலங்கையில் வாழும் வட-கிழக்கு தமிழர்கள் நாட்டின் நாட்டின் 12 விழுக்காட்டில் இருந்து 8 விழுக்காடாகிவிட்டனர்.

இதற்கு விடுதலைப்புலிகளுக்கு நன்றி உரித்தாகுக.

தற்போதய அரசாங்கம் சிறுபான்மை அரசாங்கம். இதன் ஆட்சியதிகாரம் ஜனதா விழுக்கி பெரமுணையின் ஆதரவில் தங்கி இருக்கிறது. ஜயவர்த்தனாவின் அரசுக்கு பின்பு எந்த அரசமே விரும்பினாலும் எதுவும் செய்ய முடியாதநிலையில் இருந்தன. சந்திரிகாவால் உருவாக்கப்பட்ட தீர்வை ஐக்கிய தேசிய கட்சியும் விடுதலைப்புலிகளும் குழப்பினார்கள்.

வட-கிழக்கு தமிழ் மக்கள் இணைந்த தீர்வு வேண்டும் என்பவர்கள் தற்போது கிழக்கு வாழ் மக்கள் இந்த இணைப்புக்கு சம்மதிக்கிறார்களா என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். ஆராய்ந்து பார்த்தால் தமிழ்பேசும் இல்லாபியர்களும் கருணாவின் பிளவின் பின் பெரும்பாலான தமிழர்களும் வடக்கு மாகாண மக்களோடு இணைந்து வாழத்தயாராகவில்லை. வட மாகாணத்தவருக்கு கிழக்கு மாகாண மக்களோடு இணைந்து வாழவேண்டிய தேவையும் இல்லை. சிறிய மாநிலங்களாக இருப்பது அபிவிருத்தி அடைவதற்கு இசைவானது என்பது இந்தியாவின் அனுபவம். உத்தர பிரதேசத்தில் இருந்து உத்தரகாண்ட் எனவும் மத்திய பிரதேசத்தில் இருந்து சத்திஸ்கார் என பிரித்தார்கள். இப் பின்தங்கிய பிரதேசங்கள் தற்போது பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்து இருப்பதால் ஆந்திராவில் இருந்து தெலுங்கானாவை பிரிப்பது உசிதம் என நினைக்கிறது இந்திய மத்திய அரசு.

தற்போது வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழர்கள் அகதி நிலையில் இருந்து மீண்டும் சாதாரண மனிதர்களாக வாழும் நிலையை உருவாக்க இந்த பதின்மூன்றாவது திருத்த சட்டம் உதவும். மேலும் இதை ஆரம்ப புள்ளியாகக்கொண்டு வளர்த்து எடுக்கவேண்டும்.

இப்படி ஏற்று நடந்தால் வடக்கில் டக்ளஸ் தேவானந்தாவையும் கிழக்கில் பிள்ளையானும் அரசியல் அதிகாரத்துக்கு

வர வழிவகுக்கும்.. இது தற்போது உள்ள வன்முறை நிலையிலும் மேலானது.. இவர்கள் மண்ணின் மைந்தர்கள்தான். தற்போதுள்ள கள நிலையில் விடுதலை புலிகள், இராணுவம், சிங்கள குடியேற்றம் என்பவற்றுக்கு எதிராக இவர்கள் மட்டும் தான் தாங்கிப்பிடிப்பார்கள். இவர்களில் குறைகாண்பவர்கள் உணரவேண்டியது வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் எப்பொழுதும் ஜனநாயகம் தழைத்து செழித்த

மண்ணல்ல. மேற்கு நாடுகளில் ஜனநாயக காற்றை சுவாசிக்கும் தமிழர்கள் கூட அமிர்தலிங்கம் நீலன் திருச்செல்வம் போன்ற ஜனநாயக வாதிகளை கொன்ற போது களிப்படைந்து பாலசிங்கம் தமிழ்செல்வனுக்கு வாரக்கணக்கில் துக்கம் அனுஸ்டித்தவர்கள்தான்.

தற்போதைய கள நிலை

இந்தியாவில் நின்ற போது மூன்று விடுதலைப்புலிகள் என சந்தேகத்தில் டெல்லியில் பிடித்த மறுநாள் முன்னாள் வட- கிழக்கு முதல்வர் வரதராஜப்பெருமானை கொலை செய்ய திட்டமிட்டதாக புலிகளின் உளவுப் பிரிவை சேர்ந்தவர்கள் பலர்பிடிபட்டனர். இதன்பின்பு கருணாநிதி ஆட்சிக்கு நெருக்கடி உருவானது. கூட்டணியின் அங்கமான காங்கிரஸ் கட்சியும் எதிர்கட்சியான அ.தி.மு.க வும் சேர்ந்து கலைஞரை புலி ஆதரவு என குற்றம் சாட்டினர். கலைஞர் தனது ஆட்சியை காப்பாற்ற தமிழ் நாட்டு உளவு துறையான Q பிரிவை முடுக்கிவிட்டார். சென்னையில் வாழும் புலிகளுடன் அகதித் தமிழர்களுக்கும் நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் காங்கேசன்துறை முதல் பொத்துவில் வரையான கிழக்குப்பகுதி இலங்கை இந்திய கடற்படைகளின் கூட்டு முயற்சியால் கடல்புலிகளின் போக்குவரவு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இராமேஸ்வரம் அண்டிய (தங்கச்சிடம்) தமிழ் நாட்டு கரையில் இருந்து மன்னாரின் வடக்கு

கரை (விடத்தல்தீவு) பகுதிகளுக்கே இப்பொழுது எரிபொருளும் கண்ணி வெடிக்குரிய மூலப்பொருட்களும் கடத்தப்படுகிறது. இந்த கடல்பகுதி ஆழம் அற்ற பகுதி பாரிய கடல் படை கப்பல்கள் செல்லமுடியாது.. இந்த கடத்தலை புலிகள் நேரடியாக செய்வதில்லை. தமிழக கடத்தல்காரரிடம் கொந்தரத்து விட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் ஏழை மீனவர்கள் மூலம் இதை செய்கிறார்கள்.

இதை விட பலரது கருத்துப்படி விடுதலை புலியின் இராணுவ நடவடிக்கை உளவுப்பொறுப்பாளர் பொட்டம்மணிடம் சென்றுவிட்டது. இத்துடன் பிரபாகரனது காயத்தைப்பற்றிய செய்தியும் பலமாக உலாவுகிறது.. இதன்படி புலிகளின் தாக்குதல் சாதாரண சிங்கள மக்களுக்கு எதிராக மேலும் முடுக்கிவிடப்படலாம். இது இலங்கை அரசாங்கத்தின் கையை மேலும் பலப்படுத்தும். ஏற்கனவே பல சக்திகள் புலிகளுக்கு எதிராக ஓவரடைம் வேலை செய்கிறார்கள். பாகிஸ்தான் விமான ஓட்டிகள் குண்டு விமானம் ஓடுகிறார்கள். 150 இலங்கை விமான ஓட்டிகள் மிக் ரக விமானங்களுக்கு இந்திய பைலட்டுகளாலே இலங்கையிலே பயிற்றப்படுகிறார்கள். இந்திய கப்பற்படைகள் புலிகளுக்கு எதிராக ரோந்து செல்கின்றன. இது மட்டுமல்ல இலங்கை இராணுவ முகாம்களில் இந்திய ஆலோசகர்கள் உள்ளார்கள் என சில தகவல்கள் கசிகிறது.

இந்த நிலையில் வன்னியில் சிறுவர்களையும் தலை நரைத்த மத்திய வயதானவர்களையும் புலிப்படையில் சேர்த்து நிகழ்காலத்தை மட்டுமல்லாது தமிழர் எதிர்காலத்தையும் அழிப்பதா இல்லை 97ல் இறந்த ஈழத்தை கடந்த 20 வருடமாக விடுதலைப்புலிகள் இழுத்து திரிந்த இந்த பிரதேசத்தை எரித்து சாம்பலை காடாத்திவிட்டு பதின்மூன்றாவது திருத்த சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதா என்பதே இப்பொழுது தமிழர் முன் உள்ள பிரச்சினையாகும்.

பல விடயங்களில் திராவிட இயக்கம் மோசமான முன் உதாரணமாக இருந்தாலும் திராவிடப்பிரிவினையை விட்டு இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டது நாம் எல்லோரும் கவனித்து பின்பற்ற வேண்டியதொன்றாகும்.

இதேவேளையில் திராவிடக்கோசம் தமிழ் நாட்டில் அவர்களை அரசுக் கட்டில்

ஏற்றியது ஆனால் எங்களுக்கு....?

நடையர் புராணம்

சிட்னிவில் இந்த மாதிரி மழை பெய்ததை தாங்கள் பார்க்கவேயில்லை என சிவாவும் புனிதாவும் அடிக்கடி சொல்லி நடையரின் வரலாற்றறிவினை அகலித்தனர். வீட்டில் ஒருவருமில்லாத பகல் பொழுதுகளில் தனிமைமிலே மழையை ரசிக்கக் கற்றுக்கொண்டார். மழைக்கும் வரலாற்றுக்கும் நிச்சயம் ஏதாவது உறவிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது ஏன் பழைய நினைவுகளைக் கிளரவேண்டும் என வியந்தபடி ஊர் நினைவுகளில் தோயலானார்.

வெள்ளம் நிரம்பிய யாழ்பாணத்து வீதிகளில் சமிக்கிள் பிரயாணம் வில்லங்கமானதாயினும் சுவாரசியமானது. சின்ன வயதில் சைக்கிளை நடையர் வெறுத்த படியால் அவரால் சுயமாகச் சவாரி செய்ய முடியாது. மழைத் துறால் சுற்றுப் பணிந்ததும் ஏதோ அவசர அலுவல் இருப்பதாகப் பாவனை பண்ணிக்கொண்டு நடையர் அவருடைய பரம சீடனாகிய முருகேசனோடு சமிக்கிளில் புறப்பட்டுவிடுவார். ஊர் ஊராக ஏதோ துலைந்து போன மாட்டை தேடுவதுபோல வீதிகள் ஒழுங்கைகள் வேலிகள் எல்லாம் அளப்பார்கள். பொழுதுபட வீடு வந்து வெள்ள நிலவரம் பற்றி விலாவாரியாக விளக்குவார். இவர் ஏன் இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் போனார் என்று கேட்டு அவரை ஒருவரும் சங்கடப்படுத்த மாட்டார்கள். நல்ல மழை பெய்து ஓய்ந்த பொழுதெல்லாம் அவர்கள் நகர்வலம் போவது எல்லாரும் அறிந்த விடயமாகிவிட்டது. மழை இப்போது முருகேசனின் நினைவுகளில் கொழுவிக்கொண்டது.

உள்ளூர் நீச்சல் வீரர்களுக்கு மழைதான் மைதானம். ஊரிலுள்ள பொதுக் கிணறு குளம் குட்டைகளிலெல்லாம் ஒல்லித் தேங்காயுடன் களமிறங்கிவிடுவார்கள். நடையரின் நண்பன் சுழியன் முருகேசவிற்கு தான் ஒரு நீச்சல் வீரராக வேண்டுமென்று நிறைய ஆசை. ஆனால் எவ்வளவுதான் முயன்றும் அவனால் நீண்ட நேரம் தண்ணியிலை மிதக்க முடியவில்லை. நல்ல மழையின் பின்னர் கிணறுக்கட்டுவரை நீர் நிரம்பிய ஒருநாள் வீட்டுக் கிணற்றில் இரகசியமாக பயிற்சியெடுக்கும் முயற்சியில் இறங்கினான். கரைக் கட்டை பிடித்துக் கொண்டு நீண்ட நேரம் செய்த பயிற்சியில் முருகேசவிற்கு பூரண திருப்தி. தானும் மற்றவர்கள் போல் கட்டுக்கு மேலே இருந்து குதித்து நீந்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை வர ஏறி

வந்து நடுக் கிணற்றில் பய்ந்தான். குதிக்கிற சத்தம் கேட்டு வீட்டில் இருந்தவர்கள் ஓடி வந்தார்கள். ஏற்கனவே தீவிர பயிற்சியில் களைத்துப்போயிருந்த முருகேசவால் துப்பரவாக நீந்த முடியவில்லை. ஒருமுறை தண்ணி தானாகவே முருகேசனை மேலே கொண்டுவிட்டது. ஒரு கணம்தான். மீண்டும் மூழ்கத் துவங்கினான். தன்னுடைய கால் கை தலை உடம்பு எல்லாவற்றாலும் அடித்து இரண்டாம் முறையும் மேலே வந்தான். இந்தமுறை எப்படியும் கரையைத் தொட்டுவிடவேண்டுமென கடும் பிரயத்தனம் செய்தான். தண்ணியில் மூழ்குபவர்கள் மூன்று முறைக்கு மேல் மேலே வரமாட்டார்கள் என்பதை அவன் நன்கறிந்திருந்தான். ஆனால் அந்த சின்ன கிணறு இப்போது பெரிய சமுத்திரம் மாதிரி விரிந்து கிடந்தது. கரை எட்டாத தொலைவாய் நீண்டு கிடந்தது. ஒரு அடி தாண்டமுதல்

மீண்டும் கீழே இழுத்தது. இன்னும் ஒரேயொரு முறைதான் மேலே வரலாம். அதிலும் தோற்றால் பரலோகம்தான். இறுதி மூச்சு என்ற நினைப்போடு எல்லாச்சக்திகளையும் கால்களில் குவித்து கரையை நோக்கி எட்டிப் பய்ந்தான். அவ்வளவுதான் அவனுக்குத் தெரியும் மீண்டும் முழிக்கும்போது வீட்டு விறாந்தையில் பாயிலே கிடந்தான். இது சொர்க்கமோ நரகமோ என்று அனுமானிக்க எத்தனிப்பதற்குள் அவனுடைய தாய் கட்ச் கடக் கோப்பியை தந்து குடிக்கச் சொன்னார். அயலவர்கள் எல்லாம் சுற்றியிருந்து வேடிக்கை பார்த்தனர். முருகேசனுக்கு தாங்க முடியாத அவமானமாயிருந்தது. போசாமல் சொர்க்கத்துக்கோ நரகத்துக்கோ போயிருக்கலாம் என்று யோசித்தான். “நல்ல காலம். ராசையா வீட்டிலை இருந்தது. அவன்தான் உன்னைக் காப்பாத்தினது. ஏன் தம்பி தனிய நீந்தப் பழகியாய். இனிமேல் நீந்திறதெண்டால் இராசையாவோடை போ. மூண்டாவது முறை மூழ்கிறதுக்கிடையிலை ராசையா காப்பாத்திப்போட்டான். இல்லாட்டில் இப்ப செத்த வீடுதான்.” தாய் திரும்பத் திரும்ப அரற்றிக்கொண்டிருந்தான். முருகேசனுக்கு உடம்பெல்லாம் பற்றி எரிந்தது. இராசையாவுக்கு முருகேசனை விட இரண்டு வயது குறைவு. அவன் தன்னைக் காப்பாத்தினைதைவிட கொலையே செய்திருந்தாலும் மன்னிச்சிருப்பான்.

“இராசையா இது உன்ரை வேலைதானே. எனக்கு தெரியும். ஏன் என்னை வெளியிலை எடுத்தன்” முருகேசன் ஒண்டும் நடக்காத மாதிரிக் கேட்டான்.

“அடப்பாவி. நீ மூழ்கிக்கொண்டிருந்தனி. நான் தூக்காட்டில் கிணத்துக்கடியிலை போய் செத்திருப்பாய்” இராசையா சொன்னான்.

“விசர் கதை கதையாதை. நான் சுழியோடிக் கொண்டல்லோ இருந்தனான். இடையிலை வந்து நீ இழுத்துப் போட்டாய்.”

முருகேசன் இப்பிடிச் சொல்ல அவருடைய தாய் உட்பட எல்லோரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தனர். இதை முருகேசனால் என்றும் மறக்க முடியாது. அந்த நிகழ்ச்சிக்கு பின்னர் முருகேசன்

இராசையாவையும் நீச்சலையும் அடியோடு வெறுக்கத் துவங்கிவிட்டன். இருந்தாலும் அவனுடைய பெயரோடு சுழியன் என்ற அடைமொழி ஒட்டிக் கொண்டதை அவனால் தடுக்க முடியவில்லை. அதன் பின்னர் அவன் சுழியன் முருகேசு என்றே எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டான்.

ஆனாலும் மழை ஓய்ந்த எல்லா நாட்களும் மகிழ்சியானதாக இருக்கவில்லை. இன்னொரு மழை விட்ட காலைப் பொழுதில் தன்னுடைய நண்பன் சுழியன் முருகேசு மின்சாரக் கம்பத்தில் கட்டப்பட்டிருந்ததை ஊரே வேடிக்கை பார்த்திருந்தது. நெற்றிப் பொட்டில் துப்பாக்கிச் சூடும் நெஞ்சில் ஒரு துண்டு காகிதமுமாய் பிணமாய்க் கிடந்தான். சமூக விரோதி சுழியனுக்கு மரண தண்டனை என்று மொட்டையாக எழுதியிருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சிதான் நடையர் ஊரை வெறுப்பதற்கு அத்திவாரமிட்டது. அதற்கு பிறகு ஆயிரக்கணக்கான முகமறியாத துரோகிகளுக்கு முகமறியாத விடுதலை வீரர்கள் மரண தண்டனை வழங்கியபோதெல்லாம் நடையருக்கு விழி பிதுங்கி மின்சாரக் கம்பத்தில் தொங்கிய சுழியன் முருகேசுவே ஞாபகத்திற்கு வந்தான். இன்றுவரை சுழியன் முருகேசு எப்படித் துரோகியானான் என ஒருவருக்கும் தெரியாது.

பின்னர் இன்னொரு அடைமழைக்குப் பின்னர் வானத்திலிருந்து குதித்த இந்தியச் சிப்பாய்கள் ஊரைச் துவம்சம் செய்தபோது வெள்ளங்களில் ஊரவர்கள் பிரேதங்கள் மிதந்தன. அதில் சுழியனை சுட்டவனும் மிதப்பதாக ஊரவர்கள் பேசிக்கொண்டனர். அந்த நிகழ்வுக்குப் பின்னர் மழை வெள்ளங்கள் மரணத்தையே பிரதிபலிப்பதாக நடையர் உணரலானார்.

சிட்னி மக்களின் விடுமுறைகளுக்கு தடை விதித்தபடி மழை இன்னும் ஓயாமல் பொய்துகொண்டிருக்கிறது. கால்வாய்கள் வெள்ளம் தங்காதபடி கவனமாக நீரை கடலில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

சந்திரகாசன் – சிட்னி

ஜெய்பூர் கால் – – – டாக்டர் பிரமோத் கரன் சேத்தி மறைவு

இந்தியாவில் எனது நண்பர் ஒருவரை இருபது வருடங்கள் கடந்து சந்தித்துவிட்டு பின்பு ஜெய்பூர் செல்லத்தயாராகியபோது கேட்டேன்.

‘டாக்டர் சேத்தி எப்படி இருக்கிறார்?’ இந்த கிழமைதான் இறந்துவிட்டார். டெல்லி குளிர்போல் மனத்தில் சோகம். மிகவும் நெருங்கிய ஒருவரை இழந்துவிட்டது போல இறுக்கமாக கவ்விக்கொண்டது.

8௫ஆம் ஆண்டில் தமிழர் மருத்துவ நிதியத்தின் செயலாளரான நானும் நண்பன் டொக்டர் சிவநாதனும் அக்காலத்தில் ஜெய்பூர் செயற்கை காலை அறிந்து` ஜெய்பூர் சென்றோம்

பம்பாயில் பரதம் பயின்ற சுதா சந்திரன் திருச்சியில் நடந்த விபத்தில் காலை இழந்து பின் ஜெய்பூர் செயற்கை காலை பொருத்திய பின் நடனமாடி மயூரி திரைப்படத்தின் மூலம் சினிமா நடிகையாக அறியப்பட்டார். எலும்பு சத்திர வைத்தியராகிய

டாக்டர் பிரமோத் கரன் சேத்தி (Dr Pramod Kran Sethi) ராம் சந்தரால் (Ram Chandar) ஆரம்பத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட அலுமினியத்தால் ஆன இந்த செயற்கை கால்கள் டொக்டர் சேத்தியினால் முன்னேற்றமாக தரப்படுத்தப்பட்டு பலருக்கு பொருத்தப்பட்டது. இந்த கால்கள் காலணி அணியாதவர்களுக்கு ஏற்றபடி உள்ளதால் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் வாழ்பவர்களுக்கு உகந்தது. மிகக் குறைந்த செலவில் தயாரிக்க முடியும்.

ஜெய்பூர் சென்ற நாங்கள் சேவா மான்சிங் வைத்தியசாலைக்கு சென்று விசாரித்தோம். அங்கு உள்ளவர்கள் தொலைபேசியில் –இலங்கைத்தமிழர்கள் இருவர் உங்களை தேடிவந்திருக்கிறார்கள்– என்றார்கள்.

உடனே அனுப்பவும்

இளம் காலை நேரத்தில் டொக்டர் சேத்தியின் வீட்டில் உபசரிக்கப்பட்டோம். சர்வதேச செஞ்சிலுவை சங்கத்தின்

அழைப்பில் தான் ஆப்கானிஸ்தான் சென்றதையும் அங்கே ஜெய்பூர் செயற்கை கால் செய்வதற்கு தாங்கள் பயிற்றுவித்ததையும் எமக்கு கூறினார். நாங்கள் இலங்கையில் நடக்கும் போரை விளக்கிவிட்டு தற்பொழுது பெருமளவில் தேவை இல்லவிடினும் எதிர்காலத்தேவையைகருதி சிலரை செயற்கை கால் செய்வதில் பயிற்றுவிக்கவிரும்புகிறோம் அதற்கான ஆவன செய்வதாக உறுதியளித்தார்

சில மணி நேரம் அவருடன் பேசியதில் அவரது தாழ்மை உணர்வு என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. உலக புகழ் பெற்ற ஓதோபிடிச் சேர்ஜன் என்பதற்கான தன்மை எதுவும் அவரது வார்த்தையில் வெளிவரவில்லை. இறுதியில் நீங்களா இந்த ஜெய்பூர் காலை வடிவமைத்தது? என்ற எனது கேள்விக்கு அமைதியாக அதன் பெருமை ராம் சந்தருக்கே சேரும் என்றார்

மூன்றுதடவை ஜெய்பூர் சென்று 18 இலங்கைத் தமிழர்களை பயிற்றுவித்தோம். இதன் பின் இலங்கை அரசாங்கத்தின் சார்பில் பயிற்றப்பட்டனர். எலும்பு சத்திர வைத்தியராகிய டாக்டர் பிரமோத் கரன் சேத்தி பேராசிரியராக இருந்துஇளைப்பாறியவர். இவரது சேவை இந்திய அரசாங்கத்தால் பத்மஸ்ரீ கொடுத்தும் பிலிப்பைன்ஸ் அரசால் ராமன் மாக்ஸௌஸே விருதும் அளித்தும் கௌரவிக்கப்பட்டது.

இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல உலகத்துக்கே சொந்தமான டாக்டர் சேத்தி தனது 80 வயதில் இவ்வருடம் ஜனவரி 5 ம் திகதி காலமானார்

படம் தகவல் செளந்தரி (pathivukal.com)

நடேசன்

நீக்கமற நிறைந்த கண்ணதாசன்

நண்பர்களும் விரும்பினர்களாம்.

கவிஞரின் பிறந்த

நாளைக்கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பாலச்சந்தர் மேடையில் திடீரென ஏறி ஒரு அறிவிப்பைச்செய்தார்:—

நான் தயாரிக்கவிருக்கும் அடுத்த படத்தின் காட்சியொன்றினை இப்போது கூறப்போகின்றேன். அதற்கு கவிஞர் உடனடியாக பாடல் வரிகளை எழுதவேண்டும். எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் இசையமைக்க எஸ்பி. பாலசுப்பிரமணியம் பாடவேண்டும் . காட்சியமைப்பு இதுதான்.

கணவனரல் விரட்டப்பட்ட ஓர் அபலைப்பெண் அவள் துயரங்களைக்கேட்கும் ஒரு நல்ல நண்பன், மீண்டும் அவளுக்கு வாழ்வு தர ஆசைப்படும் அவளது முன்னாள் காதலன். விவாகரத்து தர மறுக்கும் கணவன்.

இந்த மூவரில் ஒருவரைத்தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய கட்டாயம் அவளுக்கு. அவள் மனநிலையை விளக்கும் வண்ணம் பாடல் அமைய வேண்டும் என்றார் பாலச்சந்தர். ரசிகர்கள் ஆவலோடு காத்திருந்தார்கள். கவிஞர் தயங்கவில்லை.

உடனேயே பாடலின் வரிகளைக்கூறினார்:— அங்கும் இங்கும் பாதை உண்டு. இன்று நீ எந்தப்பக்கம்?— சபையோரின் கரகோசம் வானைப்பிளந்தது.

அந்தப் பாடல் முழுமையாக பதிவு செய்யப்பட்டபின்னர் பாடலைப்பாடிய எஸ்பி.பாலசுப்பிரமணியம் இப்படிப்பட்ட ஒப்பற்ற கவிஞரின் பாடலைப்பாட எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததே எனக்கூறியபடி கவிஞரின் காலில்விழுந்து கும்பிட்டாராம்.

அடுத்து கவிஞருக்கு மிகவும் புகழைத்தந்த பாடல்களில் பூ முடிப்பான் இந்தப்பூங்குழலி — என்ற பாடலும் ஒன்று. பட்டிமன்றங்களில் இந்தப்பாடல் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படும்.

ஆனால் ஒரு வாசகர் தமிழக சஞ்சிகையொன்றில் காரசாரமாக விமர்சித்தார். கொட்டியது மேளம்

என் வாழ்நாளில் இருவரைத்தான் சந்திக்க வேண்டும் என மிகவும் ஆசைப்பட்டேன். அதில் ஒருவர் கண்ணதாஸன்.

காந்திஜியின் சத்திய சோதனைக்குப்பின் ஓர் உண்மையான சுயசரிதையை இயன்றவரை உலகுக்குத்தந்தார். ஒரு இளைஞன் எப்படியெல்லாம் வாழக்கூடாதோ.. அப்படியெல்லாம் வாழ்ந்தவன் நான் எனவே இப்படி வாழாதே...எனச்சொல்வதற்கு எனக்கு முழு உரிமையும் உண்டு. என்கிறார் கவிஞர்.

கவிஞரது பாடல்களைக்கேட்கும்போதெல்லாம் என்மனம் சிட்டுக்குருவிபோன்று உற்சாகமாக சிறகடித்துப்பறக்கும் மனம் துயரமுறும்போதெல்லாம் உனக்கும் கீழே வாழ்பவர் கோடி நினைத்துப்பார்த்து நிம்மதி நாடு... என்ற அவரது பாடல் வரிகள் மனதுக்கு ஒத்தடம் கொடுக்கும்.

கம்பனை கூப்பிடுங்கள் சீதையைக் காண்பான் கவி காளிதாஸன் இவள் சகுந்தலை என்பான்

கண்ணதாஸனை விட இன்றைய கவிஞர்கள் எவருமே ஒரு பெண்ணை இவ்வளவு அழகாக வர்ணித்திருக்கமாட்டார்கள்.

இப்படியாக கவிஞரைப்பற்றி எடுத்துரைக்க ஏராளம். எனினும், கவிஞரது மகன் காந்தி கண்ணதாஸன் மெல்போர்னுக்கு வருகை தந்தபோது அவர் என்னோடு பகிர்ந்துகொண்ட கவிஞரின் நினைவுகளை வாசகர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

காந்தி கண்ணதாஸன் ஓர் கம்பன் வீட்டுக்கட்டுத்தறி.

தன் தந்தையின் பாடல்வரிகளை மிக அற்புதமாக வர்ணித்தார்.

அதுமட்டுமல்ல காந்தியின் மனைவி மீனா கவிஞரின் தீவிர ரசிகை. இத்தனைக்கும் கவிஞரின் சொந்த மருமகள்.

கண்ணதாஸன் எவ்வளவு பெரிய ஒப்பற்ற கவிஞர் என்பதனை மக்களுக்கு காண்பிக்க இயக்குநர் பாலச்சந்தரும் அவரது

குவிந்தது கோடி மலர்.—எனக் கவிஞர் எழுதியிருக்கிறார். கோடி என்பது பன்மை. ஏப்படி மலர் என்ற ஒருமையினைச்சார்ந்து நிற்கலாம்.? கோடி மலர்கள் என்றே வந்திருக்கவேண்டும்.

விமர்சனத்தைப்படித்த கவிஞர் கொஞ்சம் திகைத்துத்தான்போனார். எப்படிப்பதில் அளிப்பது என்று கவிஞர் யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவரதுதீவிர ரசிகர்ஒருவர் அந்த விமர்சகருக்கு பதில் அளித்திருந்தார்.

கோடி என்பது இங்கு அளவைக்குறிக்கவில்லை.

கோடி என்பதற்கு இன்னொரு பொருள் புதிது.

மேளம் கொட்ட அந்தப்புதியபெண் தலைகுனிந்தாள் என்றே பொருள்படும். என்றார்.

வாசித்த கவிஞருக்கு ஆனந்தம் தாங்கவில்லை. அட்டே என்னைவிட என் ரசிகர்கள் என்பாடலை ஆழமாக நோக்குகிறார்கள் என்றாராம். இன்னொருசமயம் கவிஞர் எழுதித்தந்த ஒரு பாடலைப்பார்த்துவிட்டு இயக்குநர் ஒருவர் மிகவும் சங்கடப்பட்டுவிட்டார்.

ஆடையில்லாமல் ஆடட்டுமா? என ஒரு பெண் பாடுவதாக வரிகள் அமைந்திருந்தன.

அன்று இரவு இயக்குநர் கவிஞரை தொலைபேசியில் அழைத்து மிகவும் பணிவாக ஸார் ஒரு பெண் தன் வாயினால் இப்படிப்பாடலாமா ? வாசிக்கவே கூச்சமாக இருக்கும்போது பாடினால் எப்படிஇருக்கும் ? தயவுசெய்து வரிகளை மாற்றித்தாருங்கள். எனக்கேட்டாராம்.

கவிஞர் சிரித்துக்கொண்டே ஏன் மாற்றவேண்டும். ஒரு எழுத்தைமாத்திரம் மாற்றிவிடு. ஆ இற்குப்பதிலாக மே என்று திருத்திக்கொள். ஏன்றாராம்

பாடல் மேடையில்லாமல் ஆடட்டுமா என வெளிவந்தது. எல்லோரையும் வைத்து பாடல் எழுதுகிறீர்களே ஏன் என்னை வைத்துப்பாடல் எழுதவில்லை என்று கவிஞரின் இளையமகன் கலைவாணன் கேட்டபோது, ஏன் பிறந்தாய்மகனே ஏன்பிறந்தாயோ?

இல்லையொரு பிள்ளையென்று ஏங்குவோர் தவமிருக்க இங்கு வந்து ஏன்பிறந்தாய் செல்வ மகனே? என்று உன்னை நினைத்துத்தான் எழுதினேன் என்று வேடிக்கையாகச்சொன்னார்.

அப்பொழுது கவிஞரின் குடும்பத்தை வறுமை சூழ்ந்திருந்தது. அந்தக்கஷ்டத்திலும் பிறந்த தன்மகனை வறுமையிலும் தனக்குக்கிடைத்த செல்வம் என்கிறார்.

கவிஞரிடம் யேசுகாவியத்தை எழுதித்தருமாறு கேட்டபொழுது குடிகாரனாகிய நான் அதனை எழுதத்தகுதியற்றவன் என்றாராம். மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தப்பட்டதனால் அக்காவியத்தை எழுதிமுடித்தார்.

கவிஞர் மற்றவர்களின் திறமைகளைப்போற்றும் நல்ல மனது படைத்தவர். பாடலாசிரியர் வாலியின் தரைமேல் பிறக்கவைத்தான் பாடலைக்கேட்டுவிட்டு மிகவும் அற்புதமாக எழுதியிருக்கிறாய் எனப்பாராட்டிவிட்டு வாலிக்கு பரிசும் அனுப்பிவைத்தாராம்.

தாம்பத்திய உறவினைக்கூட கவிஞர் கவிதைக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார். நேரம் இது நல்ல நேரம். நெஞ்சில் ஒரு பாட்டெழுத இன்பம் என்ற சொல் எழுத நீ எழுத நான் எழுத பிறந்தது பேரெழுத — என்றும் நான் காதலெனும் கவிதை சொன்னேன் கட்டிலின்மேலே — அந்தக் கருணைக்கு நான் பரிசு தந்தேன் தொடட்டிலின்மேலே என்றும் அழகாக வரி சமைத்தவர். இந்தக் கவிஞன் மேல் நாடுகளிற் பிறந்திருந்தால் அவரது திறமைக்குக் கிடைத்த பரிசே வேறு விதமாக அமைந்திருக்கும். இந்தியாவில் பிறந்து அரசியல் எனும் சகதியில் உழன்றதினால் மக்களின் மனங்களிற்றான் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றார்.

ஓ! கவிஞரே! அறிவுக்கு இறப்பு என்றும் இல்லையென்பது உண்மையாயின் மீண்டும் ஒருமுறை பிறந்துவிடுங்கள். உங்கள் கைபடாத இலக்கியங்களும் இதிகாசங்களும் இன்னமும் அழுது கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

Cinema

நடிகர்கள்— ஜீவா, பாவனா, மணிவண்ணன், லால்,வெண்ணிறஆடைநிர்மலா
இசை – என். நிரு
ஒளிப்பதிவு ஏகாம்பரம், குருதேவ்
பாடல்கள் – நா.முத்துக்குமார்,கபிலன், யுகபாரதி.
இயக்கம்— எஸ். செல்வம்.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட யுத்தம் தமிழர்களை சிதறடிச்ச உலகின் பல பாகங்களுக்கு கொண்டு சென்று விட்டுது. அதில் ஒரு துண்டு இந்தியாவில் விழுந்துவிட்டுது. அகதி என்ற பெயரில் துராதேசத்திற்கு இடம் பெயர்ந்தவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த கரும்புள்ளியை அழித்துக்கொண்டனர். ஆனால் இந்தியாவிற்குச் சென்றவர்களுக்கு அகதி என்று நிரந்தரமாக பச்சை குத்தப்பட்டது. இலங்கை அகதிகளைப்பற்றி சில தமிழ் சினிமாக்களில் தொட்டுக்கொள்ள ஊறுகாய் போல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தப்படம் சற்று வேறுபட்டுள்ளது.

படத்தின் கதை வழமையான தமிழ்சினிமாக் காதல் கதைதான். பணக்காரபெண் ஏழை வாலிபனைக் காதலிப்பதும் அதற்கு வில்லனாக தகப்பன் இருப்பதும், பெண்ணின் அப்பாக்குத் துணையாக முறைமாமன் செயல்படுவதுமாக கதை தன் பாட்டுக்குச் செல்கிறது. இங்கு ஒரு சின்ன வேறுபாடு ஏழை வாலிபனுக்குப் பதிலாக அகதி வாலிபன் இருக்கிறான். பின்புலத்தில் அகதிகளின் அவலங்களும் ஏக்கங்களும் சொல்லப்படுகிறது. இதுதான் படத்திற்கு ஒரு வலுவைக் கொடுக்கிறது.

ராமேஸ் வரம்

படத்தின் களம் கடலும் கடல் சார்ந்த பிரதேசமாகிய ராமேஸ்வரத்தைச் சுற்றியுள்ளது. அகதிமுகாமும் அதை அண்டிய

பிரதேசபடப்பிடிப்புக்கள் நடை பெற்றதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

படத்தை இசை மெருகூட்டியுள்ளது. எமது உணர்வுகளை மீட்டியுள்ளது படத்தின் பின்னணி இசை. பாடல்களில் எமது மண்ணின் மணம் வீசுகிறது. நேற்றிருந்தோம், அலைகளின் ஓசை தானடி அகதியின் தாய் மொழியானதே என்பனவற்றைச் சொல்லலாம். குறிப்பாக கபிலன் இயற்றிய எல்லோரையும் ஏற்றிப்போக கப்பல்வருமா? என்ற பாடலின் ஒவ்வொரு வரியும் இசையும் மனதைத்தொடுகிறது. பனை மரநிழலில் பகிடுகள் பேசிடும் நான் வருமா? நீகல்

தியேட்டர் சென்று நைற்சோ காண்பீன்னோ என்ற வரி வரும்போது காதலி காதலனுக்கு அடிப்பதற்கு கை ஓங்குவதும். எல்லோரையும் ஏற்றிப்போக கப்பல்வருமா? என்ற வரி திரும்பவும் வரும் போது கற்பிணிப்பெண் தனது வயிற்றைத் தடவியபடி ஏங்குவதும் பல உணர்வுகளை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தப் பாடலைப்பற்றியே ஒரு விமர்சனம் எழுதலாம். இசை அமைப்பாளர் நிரு ஓர் புலம்பெயர்ந்த ஈழஅகதியாம் அதுதான் இசையில் உயிர் இருக்கிறது.

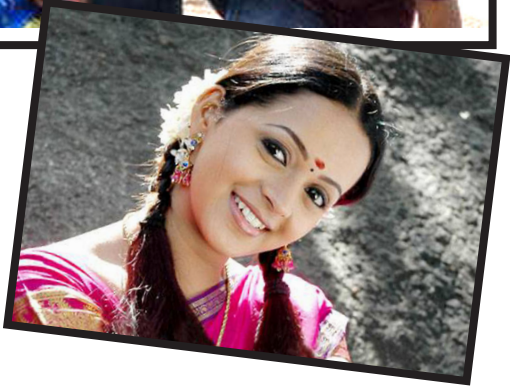
படத்தின் வசனங்கள் ஆங்காங்கே மறைமுகமாக சில விடயங்களைப்

புலப்படுத்துகிறது. மாஸ்ட்ராக்க வரும் மணிவண்ணன் சிறுவர்களைப்பார்த்து என்னவிளையாட்டு விளையாடுகிறீர்கள் என்று கேட்கும்போது சிறுவர்கள் ஆமி பெடியன் விளையாட்டு என்று சொல்வதும் அதற்கு மணிவண்ணன் இந்த மண்ணில் இந்த விளையாட்டெல்லாம் வேண்டாம், போய் கிரிக்கெற்,கொக்கி விளையாடுங்கோ என்று சொல்வது ஓர் உதாரணம்.

இன்னொன்று, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு பிக்னிக் வரவில்லை, அடிபட்டு எல்லாத்தையும் இழந்து வந்துள்ளோம் என்று கதாநாயகன் கூறும்போது நாயகி சொல்கிறாள், உங்கள் ஊரில் சண்டை ஆரம்பித்த பிறகு காதலே நடக்கவில்லையா? குழந்தையே பிறக்கவில்லையா? இங்கே (நெஞ்சைத் தொட்டுக்காட்டி) வலி மட்டுமல்ல காதலும் இருக்குது.என்று சொல்லும் போது ஒரு சபாசஷ் போடலாம்.

மற்றொன்று, உங்க ஊரையும் எங்க ஊரையும் கடல் பிரிச்சிருக்கலாம், ஆனால் கீழே பூமி ஒட்டிக்கிட்டுத்தான் இருக்கு.

யாழ்ப்பாணத்து இளைஞனாக ஜீவா வருகிறார். நல்லவேளை யாழ்பாணத்து பாசைஷ்யென்று கதைச்சு எங்களை இம்சைப்படுத்தாமல் இருந்ததற்கு நன்றிகள். மணிவண்ணன் கொஞ்சம் எங்கடை பாசைஷ பேச முயற்சி செய்திருக்கிறார். அப்பிடி இப்பிடியாகத்தான். சரி விட்டுவிடுவோம்.

ஈழத்தமிழர்களைப்பற்றி சினிமாவில் சொல்வதென்பது சர்ச்சைக்குரிய விசயம். இயக்குனர் கமிற்றில் நடப்பது போல கவனமாக அதைச் செய்துள்ளார்.

எல்லாம் சரி, அகதிகளின் அவலங்களைப்பற்றி அழகாக காட்டிய இயக்குனர். படத்தின் இறுதிக்காட்சியில் சண்டை, பொலிஸ் என்று மோசமான மசாலப்படப் பாணிக்கு சென்றது ஏனோ தெரியவில்லை. காதலர்களைப் பிரிச்ச பாவம் தனக்கு எதற்கு என்று எண்ணினாரோ என்னவோ இயக்குனர், பெரும்பாலான தமிழ்ச்சினிமாக்கள் போல காதலர்களை இணைத்து விட்டு சுபமும் போட்டுவிட்டார்.

கொஞ்சம் வித்தியாசமான படம் போல் தெரிந்தது பிறகு பார்த்தால் சுற்றிச்சுற்றி சுப்பற்றை கொல்லைக்குள் வந்தமாதிரி படம் இருக்கிறது.

மூர்த்தி

ஆங்கில அரசியலமைப்புச்சட்டத்திற்கு ஓர் சீறு அநீழகம்

ஆங்கில அரசியலமைப்புச் சட்டம் (English Constitutional Law) இன்றைய நிலைக்கு வளர்ச்சியடைந்து வர நீண்ட காலம் எடுத்தது. ஆங்கில அரசியலமைப்புச் சட்டமானது பல மாற்றங்கள், நெருக்கடிகள், இடர்கள் என்பவற்றைச் சந்தித்தே இன்றைய நாகரீக நிலையினை அடைந்தது. எனவே இன்றைய ஆங்கில அரசியலமைப்பினைப் படித்துப் பார்க்கும் எவரும் இது இவ்வாறே இருந்தது என்று நினைத்து விடக்கூடாது.

ஆங்கில அரசிலமைப்புச் சட்டமானது அரச துறைகளை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கின்றது. அவையாவன சட்ட வளாகத்துறை (Legislature), நீதித்துறை (Judiciary), நிர்வாகத்துறை (Administrative) என்பன ஆகும்.

சட்ட வளாகத்துறை (Legislature) ஆனது சட்டத்தினை ஆக்குகின்ற பாராளுமன்றத்தினைக்

கொண்டதாகும். நிர்வாகத்துறை ஆனது (Administrative) ஆக்கப்பட்ட சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற அமைச்சரவையினையும், நிர்வாக அதிகாரிகளான அரச ஊழியர்களையும் கொண்டதாகும்.

நீதித்துறையானது (Judiciary) ஆக்கப்பட்ட சட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்படுகின்ற போது எழுகின்ற பிணக்குகளை (Disputes) தீர்த்து வைக்கின்ற அங்கமாக செயல்படுகின்றது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள ஒரு முக்கிய கோட்பாடு நாடாளுமன்றத்தின் இறைமை (Sovereignty of the parliament) என்பதாகும். நாடாளுமன்றத்தின் இறைமை என்பது ஒரு நாட்டு எல்லைக்குட்பட்ட பிரதேசத்தில் அந் நாட்டு மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்நாட்டு நாடாளுமன்றத்திலே கூடி விவாதித்து ஆக்கப்பட்ட சட்டத்துக்கு அனைவரும் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்பதாகும்.

ஆனால் தற்காலத்தில் நாடாளுன்ற இறைமை என்பது பல காரணிகளால் முக்கியத்துவம் இழந்து வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. சர்வதேச ரீதியில் நாடுகளின் எல்லைகள் குறுகி உலகமே ஒரு கிராமமாக மாறி வருகின்ற (Global Village) காரணத்தினால் தனிப்பட்ட நாடுகளின் கூட்டங்கள் சர்வதேசச் சட்டங்களுக்கும், கோட்பாடுகளுக்கும் இடம் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களுக்கு உள்ளாகி உள்ளன. மேலும் சர்வதேச நீதிமன்றங்களான உலக நீதிமன்றம் (World Court) ஐரோப்பிய நீதிமன்றம் (European Court) என்பன வழங்குகின்ற தீர்ப்புக்கள் உள்ளூர் நீதிமன்றங்களிலே (Local Courts) தமது அழுத்தங்களையும் செல்வாக்கினையும் (Influence) செலுத்தத் தலைப்பட்டு விட்டன.

எனவே நாடாளுமன்றத்தின் இறைமை அர்த்தத்தில் மாறுபட்டுக் கொண்டே செல்கின்றது.

ஆங்கில அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் இன்னொரு எண்ணக்கரு (Concept) நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்புரிமைகளும், அதிகாரங்களும் (Parliament powers and priviledges) என்பதாகும். நாடாளுமன்றத்தின் உறுப்பினர் ஒருவர் நாடாளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை அல்லது கேள்வி என்பன பற்றி வெளியிலே அது தொடர்பாக எந்தவித கூட்ட நடவடிக்கைக்கும் உட்பட மாட்டார் என்பதாகும். இது ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தனது தொகுதி ஒன்றின் (Electorate) பிரதிநிதித்துப் படும் போது அவர் சுதந்திரமாக செயல் படவேண்டும் என்பதற்காக வழங்கப்பட்ட சிறப்புரிமையாகும்.

த.நா.ஜெகராசசிங்கம்

Trust Me...

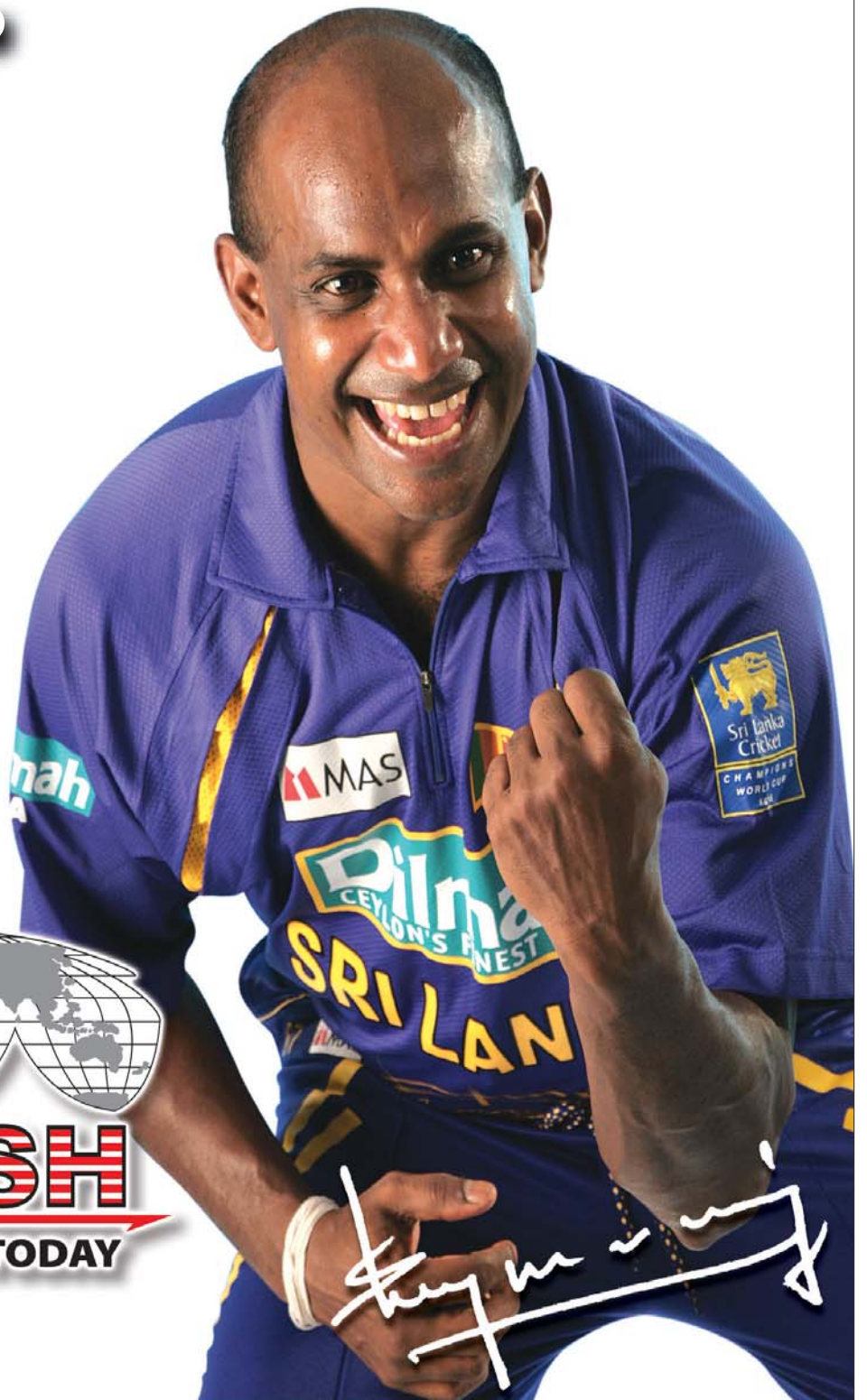
There's only one FASTCASH to Sri Lanka.

Don't take our word for it...

Ask Sanath Jayasuriya, one of Cricket's greatest All-Rounders.

His loyal fans have always relied on him to bring glory to Sri Lanka with match winning performances.

And when Sanath is touring the world, he always relies on Fastcash to deliver his money safely to his loved ones.

Transfer Fees
From only
\$10

Collect your money immediately at any **Commercial Bank** or have your funds credited swiftly to any bank account of your choice.

WHEREVER YOU ARE IN AUSTRALIA
YOU DON'T HAVE TO COME TO US!

CREDIT OUR ACCOUNT AT ANY ANZ BANK
AND GIVE US A RING. WE TRANSFER
YOUR MONEY INSTANTLY.

ANZ

A/C NAME - CESA
A/C NO - 499236329
BSB No. - 013268

Call
Michael or James

[03] 9512 6561

No 7, Willesden Road, Hugesdale 3166, Victoria, Australia. Email: cesa@cecfastcash.com